

Zažij si na vlastní kůži – jak se žije osobám s postižením v univerzitním kampusu

Jaké to je nevidět, neslyšet nebo pohybovat se na vozíku, si mohli vyzkoušet studenti a zaměstnanci univerzity, ale i veřejnost ve čtvrtek 6. května v areálu univerzitního kampusu.

Zážitkový seminář s názvem „Zažij si na vlastní kůži“ pořádala univerzita ve spolupráci s organizacemi, které sdružují osoby s různým druhem postižení a pomáhají jim (pardubická Česká abilympijská asociace, o. s., TyfloCentrum Pardubice, o. p. s., a sdružení osob s postižením sluchu).

Ve vestibulu a okolí univerzitní auly a knihovny v kampusu v Pardubicích – Polabinách bylo možné v dopoledních hodinách si tedy vyzkoušet:

- jízdu na vozíku po budově i venku,
- orientaci a chůzi poslepu,
- simulaci vidění při poruchách zraku,
- jízdu na tandemovém kole,
- komunikaci s nedoslýchavým člověkem a zhlédnout:
  - ukázky komunikace neslyšících mezi sebou
  - nebo ukázky simultánního přepisu mluveného projevu pro osoby s postižením sluchu.

V odpoledních hodinách proběhl speciální instruktážní seminář pro pracovníky univerzity, zejména referentky studijních oddělení fakult. Univerzita v loňském roce touto akcí zahájila program tzv. osobní asistence.

Je založen na dobrovolné službě studentů studentům, kteří asistenci potřebují. Studující mladí lidé s postižením mají možnost využít dobrovolné služby svých vrstevníků, kteří jim mohou pomoci lépe zvládat jejich studijní povinnosti a pohyb v kampusu během výuky.

Univerzita se snaží postupně zlepšovat podmínky pro vysokoškolské studium osob se speciálními potřebami a omezenou schopností pohybu a orientace, tj. pro pohybově, zrakově a sluchově postižené studenty. Např.:

S finanční podporou různých rozvojových projektů provádí každoročně stavební úpravy univerzitních objektů tak, aby byly postupně bezbariérově přístupné a vhodné pro pohyb a studium zdravotně postižených osob. Provádí úpravu internetových stránek a virtuálního informačního prostředí univerzity tak, aby mohly sloužit i osobám se specifickými potřebami.

V návaznosti na provedenou studii o možnostech zlepšení podmínek studia pro hendikepované studenty byl vypracován i model osobní asistence. Studenti, kteří se chtějí zapojit do programu osobní asistence nebo by osobního asistenta při studiu na univerzitě uvítali a potřebovali, se mohou obrátit na Informační a poradenské centrum Fakulty ekonomicko-správní.

Ing. Valerie Wágnerová, kancléřka univerzity

Představení prorektorů univerzity

Od 1. února 2010 byli do funkce prorektorů univerzity jmenováni:

doc. Ing. Jiří Cakl, CSc.

– prorektor pro vnitřní záležitosti, statutární zástupce rektora,

doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc.

– prorektorka pro rozvoj,

kteří již působili v prorektorské funkci, v minulém funkčním období,

a noví ve funkci:

doc. Ing. Tatiana Molková, Ph.D.

– prorektorka pro vědu a tvůrčí činnost,

prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.

– prorektor pro vzdělávání a záležitosti studentů.

Rozhovory .....

V souvislosti s počínajícím funkčním obdobím jsme se prorektorů univerzity zeptali:

1) Jaké jsou Vaše priority při výkonu prorektorské funkce v novém období?

2) Jaké je Vaše životní heslo?

3) Bez čeho už si neumíte život představit?

4) Která věc Vás v poslední době nejvíce rozesmála/pobavila?

doc. Ing. Jiří Cakl, CSc.

1) To, co stojí za sdělení, se vejde do dvou tří řádků. Jak říká klasik, zbytek jsou jen vysvětlivky k nejasným formulacím. Takže:

a) naslouchat, b) diskutovat, c) realizovat.

2) Asi, tedy určitě, žádné nemám. Obecně jsem však optimista, ve výkladu, který jsem kdesi četl, je to člověk, který když je postaven před dvě zla, vybere si alespoň občas jenom jedno.

3) Bez slunce, přátel, rodiny.

4) Dávám si pozor, abych se nesmál nejlíp, a tudíž se náhodou nesmál naposledy. Nemám rád škodolibý smích. Na druhou stranu den bez smíchu jako by nebyl. Z toho mi jednoznačně vyplývá, že bych měl popsat nějakou situaci, kdy jsem se opravdu zasmál sám sobě. A tady je háček – nejsem Robert Fulghum ani Erma Bombecková – a vše znamená na papír vyznívá poněkud trap-

ně. Takže doporučuji Murphyho zákony, jejichž pročitání mě vždy pobaví.

Tady je malá ukázka:

Chybovat je lidské, ale jestli chcete něco opravdu podělat, potřebujete počítač.

Při jízdě autem si nikdy nemůžete být jisti, že včera neodhlasovali něco, co právě teď porušujete.

Poté, co se hodinu upravuje znění jedné věty, rozhodne kdosi o vypuštění celého odstavce.

Nejhorší je dostat průjem v zácpě.

Čtvrtý Murphyho logický závěr: Udělat cokoliv blbuvzdorným je nemožné, protože blbci jsou ohromně vynalézaví.

doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc.

1) Rok 2010 je rokem přípravy nového Dlouhodobého záměru Univerzity Pardubice. Jako prorektorka pro rozvoj nemohu považovat nic za větší prioritu než správné nastavení koncepce rozvoje univerzity – konzistentní, adekvátní okolním podmínkám a univerzitu výrazně kupředu posouvající – a formulaci takové koncepce pro období 2011 – 2015.

2) S ohledem na svůj věk moc hesla neřeším. To bylo častým tématem našich studentských adolescentních rozjímání (tím toto nijak nesnižuji, spíše závidím mladším...), v té době jsem v rámci student-

ských intelektuálně-slovních půtek odmítala heslo „Quidquid agis, prudenter agas, et respice finem – Cokoliv konáš, konej rozumně a pamatuj na konec“...považovala jsem ho za poněkud přizemní, příliš racionalistické...teď teprve dokážu ocenit jeho obsah a hodnotu a nějak ve mně – spíše nechtěně – zakořenilo. Navíc se však podvědomě silně ztotožňuji se vztahem Saint Exupéryho Malého prince k jeho růži (posečkáte-li, najdu citát: „...víš...moje květina...jsem za ni zodpovědný...“) de Saint Exupéry, A., Malý princ. 4. Vydání. Praha: Albatros, 1977, str. 98.

3) Pro život potřebuji značnou dávku férovnosti, jinak strádám. Potřebuji velké věci a maličkosti, které člověka nabíjejí. Přitom je někdy velmi těžké rozeznat, co je velká věc, co maličkost.

4) Mám ráda úsměvy, mám ráda smích – uvolňující, vzájemně pozitivně souznějící...takže „jen houšť!“...v poslední době?...Vybavuje se mi jeden okamžik při výuce na semináři, ovšem...jde o situační humor, který lze těžko sdílet s čtenáři našeho zpravodaje, takže jen: zdravím Josefa, Honzu a Nikolu, na dálku i Josefova tatínka s dotazem, zda v pohodě zvládl rovnání dokumentace ve svých šanonech....

doc. Ing. Tatiana Molková, Ph.D.

1) Na úvod se musím přiznat, že je to pro mě nová role, se kterou se mi snad podaří vypořádat se ctí, a to i díky kolegům, kteří již tyto zkušenosti mají. V oblasti vědecké a tvůrčí činnosti naváží na vše pozitivní, co se v minulém období podařilo dosáhnout. Další zlepšení podmínek pro výzkum bude představovat i realizace projektů v rámci operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace.

S reformou systému výzkumu a vývoje ČR a změnou jeho financování se ještě víc dostává do popředí podpora výzkumných aktivit, publikování dosažených výsledků co nejvyšší kvalitou formou a v neposlední řadě i správné zadávání údajů o výsledcích, abychom zbytečně nepřicházeli o finanční prostředky. Hledání řešení pro zlepšení situace v této oblasti je jedním z prvních úkolů, se kterým se přímo v tomto období potýkám. Novým nástrojem podporujícím nadané studenty magisterského a doktorského studia je Studentská grantová soutěž. V tomto roce je organizována prvně, takže na hodnocení je ještě brzy, ale v každém případě by se mělo zapojení studentů kladně projevit na kvalitě výzkumné činnosti univerzity. Neméně důležité je i lepší využití možností Internetu prezentovat vědecké výsledky. Nabízí se řada možností, včetně využití propojení na plné texty z digitální knihovny Univerzity Pardubice a dalších zdrojů.

Abychom však důstojně obstáli v národním a evropském výzkumném prostoru – pro to jsou nejdůležitější erudovaní a spokojení zaměstnanci Univerzity Pardubice, kteří mají vytvořené co nejlepší podmínky ke své práci a kteří chtějí kromě pedagogické činnosti i vědecky bádát. Byla bych ráda, kdyby

se nám společně podařilo takovou atmosféru vytvořit.

2) Přiznám se, že jsem doteď nikdy nepřemýšlela o nějakém svém konkrétním životním hesle. Takže když bych se ho pokusila zformulovat – s úsměvem jde všechno lépe.

3) Otázka jak při volbě MISS – zkusím – fotbal? TV ovladač? světový mír?

4) Je to úplně čerstvé – při vytváření odpovědí na tyto otázky jsem se skutečně pobavila, když mi rodina radila, jak nejlépe odpovědět. Bohužel, publikovat se to nedá... Jinak se v celku pravidelně bavím humorem panů Smoljaka a Svěráka.

prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.

1) Především se co nejrychleji seznámím s novou prací a vykonávat ji co nejlépe ve prospěch celé univerzity.

Další priority jsou:

- dotažení ECTS label do zdárného konce,
- zlepšení komunikace vedení univerzity se studentskými organizacemi,
- zlepšení průchodnosti studijních možností mezi fakultami,
- zlepšit nabídku pro zahraniční studenty,
- zlepšit poměry mezi studenty bakalářských, magisterských a doktorských programů a zvýšit zapojení studentů do vědy a výzkumu,
- příspěk ke zvýšení prestiže univerzity doma i v zahraničí,
- všechno to pokud možno ve zdravý přehled.

2) Mám dvě od svých rodičů:

- před nikým se neponižuj a nad nikoho se nepovyšuj,
- s humorem lze posunout i zdánlivě neřešitelné problémy.

3) Pokud otázku omezím na svůj život a pomínu vnější předpoklady pro život, jakými jsou vzduch, voda nebo teplo, tak jsou to přátelé a kamarádi, knihy a rostliny. Kdybyste se zeptali, bez čeho si život představit umím, tak bych asi odpověděl, že je to hloupost lidí, motorky a umělá sladidla.

4) V poslední době, i když se setkávám se spoustou lidí, kteří tvrdí, že už je smích dávno přešel, mě jako opatrného optimistu nejvíce rozesmály a tím i pobavily zcela obyčejné jevy v životě, jakými jsou slovní výroky a postřehy čtyřapůlleté vnučky, mudrující o světě okolo sebe, dále pak Jiránkovy a Renčínovy kreslené vtipy, karikující běžný život v předvolební atmosféře, a opakovaně mně baví a rozesmává Jirotkův Saturnin.

(rozhovor vedl Tomáš Pospíchal)

Čeho jsme dosáhli v uplynulém období?

V úterý 2. března odpoledne hodnotila univerzita při shromáždění akademické obce uplynulý rok 2009.

Akademické shromáždění oslovil za vedení Univerzity Pardubice bývalý rektor prof. Ing. Jiří Málek, DrSc., jemuž skončilo čtyřleté funkční období 31. ledna 2010. Přednesl výroční hodnocení činnosti univerzity nejen za rok 2009, ale také ve vztahu k uplynulým čtyřem letům – od roku 2006 do konce ledna 2010.

Činnost akademického senátu v roce 2009 zhodnotil jeho předseda doc. Ing. Rudolf Kampf, Ph.D. a přítomní měli možnost diskutovat o záležitostech a činnostech univerzity i s novým vedením univerzity v čele se současným rektorem prof. Ing. Miroslavem Ludwigem, CSc.

Při ohlédnutí nejen za uplynulým rokem, ale celým čtyřletým obdobím od roku 2006 je možné vysledovat v činnostech univerzity následující vývoj:

Počet fakult se rozrostl na sedm. Dva vysokoškolské ústavy se úspěšně transformovaly na nové fakulty – Fakulta zdravotnických studií v roce 2007 a Fakulta elektrotechniky a informatiky o rok poz-

ději. K 1. únoru 2009 vznikl navíc nový vysokoškolský ústav zaměřený na materiálový výzkum – Centrum materiálového výzkumu.

Počet studentů se od roku 2006 rozrostl z necelých 9 tisíc na 10,5 tisíce, tj. o více než pětinu. Nabídka studijních programů již extenzivně nerostla, pohybuje se kolem 65 programů s cca 130 obory, přičemž dobíhající magisterské pětileté obory nahradily zcela obory strukturované na bakalářské a navazující magisterské v souladu s Boloňským procesem. V návaznosti na zapojení do mezinárodního evropského vzdělávacího prostoru (EHEA) získala univerzita v roce 2009 mezinárodní certifikaci pro udělování dvojazyčného dodatku k diplomu a uznávání vysokoškolského vzdělávání v zemích EU – tzv. Diploma Supplement Label.

Počet zahraničních studentů na fakultách univerzity dosáhl téměř 3 % (tj. cca 300 zahr. studentů ročně). V rámci mobility evropského programu Erasmus se zvýšil počet bilaterálních smluv, v rámci nichž vyjíždějí studenti univerzity na zkušenou do světa a naopak přijíždějí zahraniční studenti na 1 – 2 semestry na Univerzitu Pardubice, ze 138 na 208 uzavřených smluv se 147 univerzita-

mi (proti 95) ve 27 zemích (proti 22 v roce 2006). Zvyšuje se každoročně počet zahraničních studentů a mladých vědců, kteří působí na vybraných vědeckých pracovištích univerzity a našich studentů doktorských studijních programů na zahraničních vysokých školách a vědeckých institucích ve světě. K vícejazyčnému prostředí a výuce přispěla i řada přednáškových pobytů zahraničních pedagogů na fakultách univerzity. Tento rozvoj umožňuje i rozšiřující se mezinárodní spolupráce, uskutečňovaná na základě uzavřených rámcových smluv o spolupráci jak ve vzdělávacích činnostech, tak ve vědě a výzkumu se zahraničními partnery, jejichž počet se zvýšil ze 45 na nyní 71, což je 60% nárůst zahraničních smluvních partnerů od roku 2006.

Ve vědecko-výzkumné činnosti a jejich výkonech se Univerzita Pardubice dlouhodobě (v posledních deseti letech) umísťuje mezi českými vysokými školami na 6. – 7. místě (co do počtu citačních ohlasů publikovaných vědecko-výzkumných prací v impaktovaných časopisech, podle Essential Science Indicators, ISI-Thomson, Web of Science i podle nové vládní metodiky hodnocení výzkumu) a mírně se posouvá v mezinárodních žebříčcích z třítisícového pořadí k příčce 2 200. Je to i výsledkem toho, že se pracoviště univerzity významně zapojují do národních i mezinárodních výzkumných týmů a projektů.

S rozvojem vzdělávací a výzkumné činnosti se odpovídajícím způsobem rozvinula i informační infrastruktura a **infrastruktura služeb a materiální zázemí** pro výuku i vědeckou činnost. Vzrostl i **rozpočet univerzity** a jejích sedmi fakult, který díky řadě realizovaných investičních akcí přesáhl hranici miliardy korun. Nejvýznamnější byla samozřejmě realizace výstavby tělovýchovných zařízení a nového areálu Fakulty chemicko-technologické, zahájená v závěru roku 2005 a dokončená právě v loňském roce přestěhováním fakulty do nových budov v univerzitním kampusu. Souborně se jednalo o druhou nejrozsáhlejší investiční akci realizovanou v sektoru veřejných vysokých škol v posledních letech. Kromě toho pokračovaly rekonstrukce a modernizace stávajícího univerzitního areálu, byly vybudovány např. nové vestibuly Fakulty ekonomicko-správní, dopravní fakulty navíc s dalšími novými učebnami i rektorátu, prováděna postupná obnova zařízení kolejí, přebudován pavilon G na zázemí pro katedry Fakulty filozofické atd. Vše bez zadlužení a při zachování vyrovnaného rozpočtu.

Univerzitě se podařilo odkoupit od města Pardubice areál v centru města na nám. Čs. legií, kde před 60 lety vysoká škola vznikla a v níž by měla najít své nové působiště nejmladší fakulta – Fakulta elektrotechniky a informatiky. Podařilo se také získat bezúplatným převodem z majetku města pozemky na pravém břehu Labe, což umožní rozvoj areálu univerzity v dalších 50 letech.

Moderní informační a komunikační technika a systémy se staly nejen podmínkou, ale nedílnou součástí studia tisíců vysokoškoláků i práce více než tisícovky zaměstnanců univerzity. K dispozici jim je na 2,5 tisíce počítačů, 900 z nich v sedmdesátce PC laboratořích, čtvrt tisícovky míst v univerzitní knihovně, multimediální učebny a přístup do odborných databází, supervýkonná výpočetní technika na každém pracovišti a v každé laboratoři, která je připojena na Internet prostřednictvím datové vysokoškolské sítě CESNET, nejrychlejší v republice, která konkuruje svou kvalitou evropským vyspělým technologiím a spojuje univerzitu a její studenty s celým světem.

Rozvoj univerzity v uplynulém roce i celém čtyřletém období byl nezanedbatelný a jasně naznačil, že Univerzita Pardubice patří mezi respektované a moderní instituce informačně otevřené, vnitřně konsolidované a stabilní, přitom však dynamicky se rozvíjející v kontaktu s okolním světem jak akademického, tak ostatního prostředí na úrovni národní i mezinárodní, a že i v budoucnu hodlá být jedním z center vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčích činností, hrající klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti.

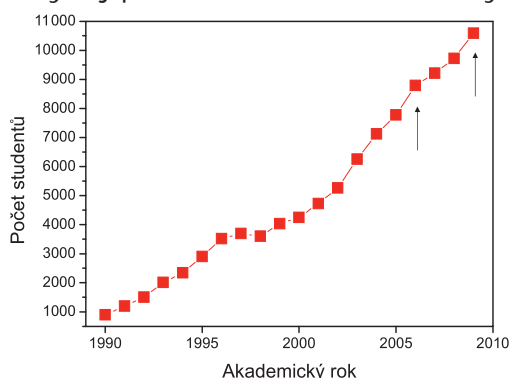
*z výroční zprávy vybrala
Ing. Valerie Wágnerová
kancléřka Univerzity Pardubice*

Hodnocení činnosti Univerzity Pardubice v roce 2009 (včetně období 2006-2009)

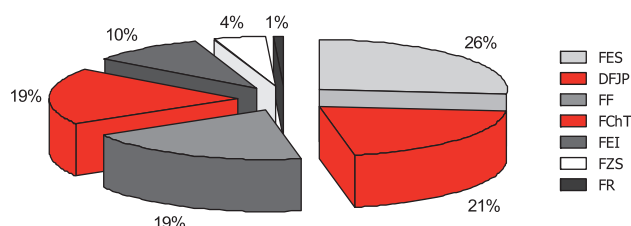
Zpráva rektora předložená akademické obci dne 2. 3. 2010

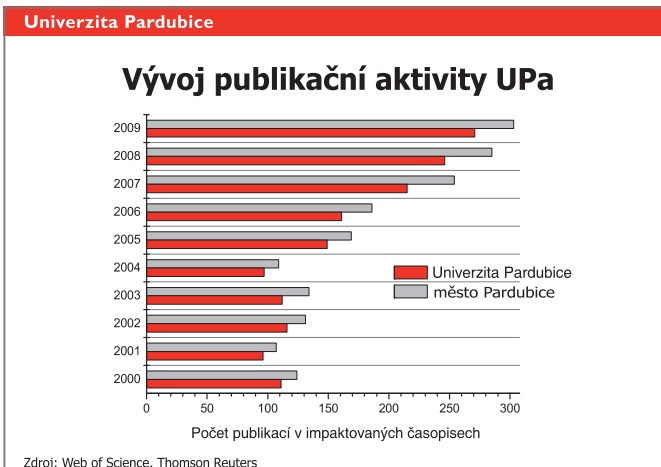
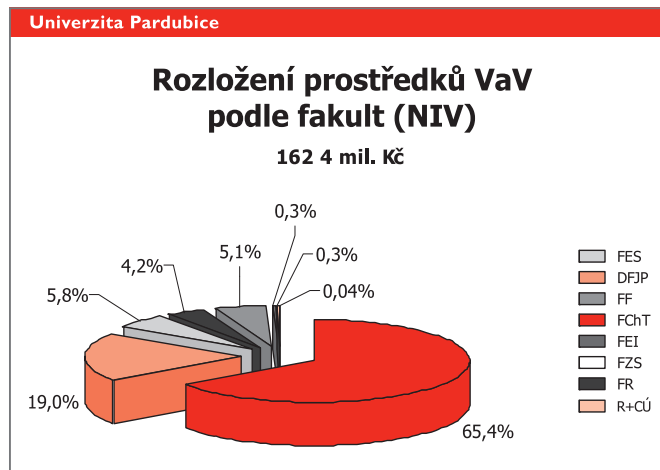
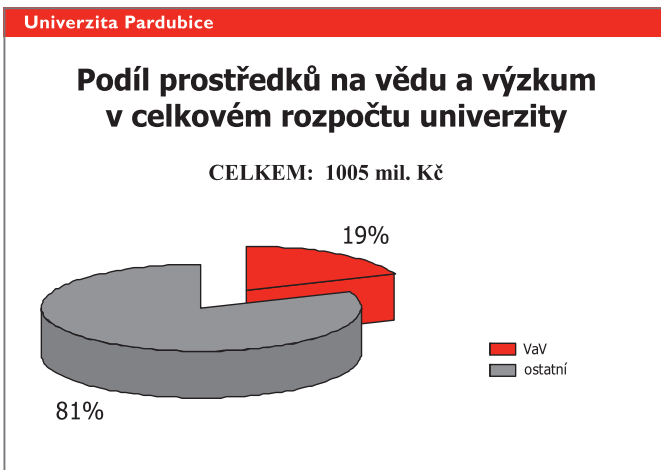
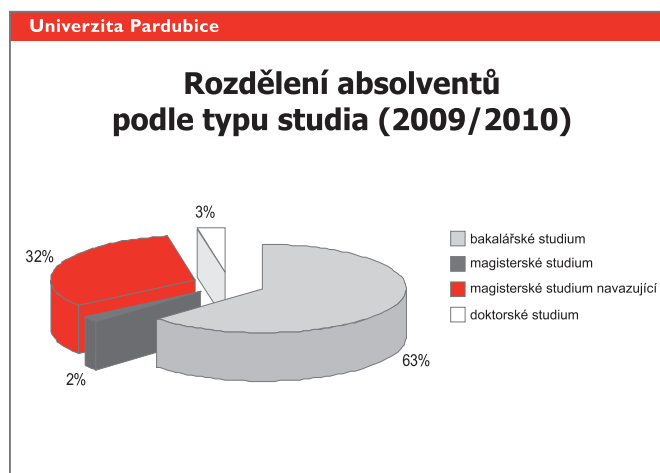
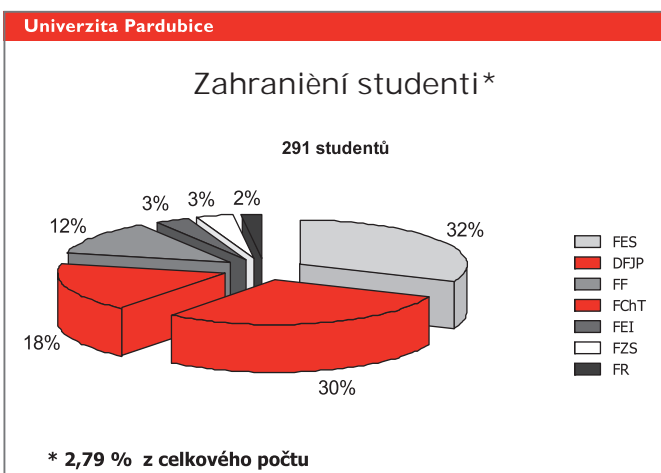
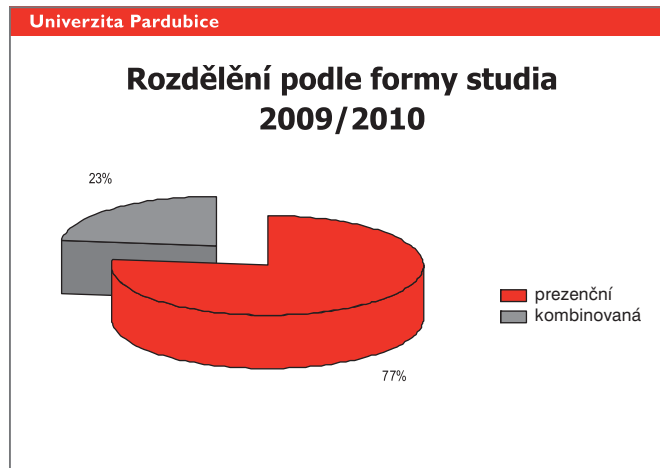
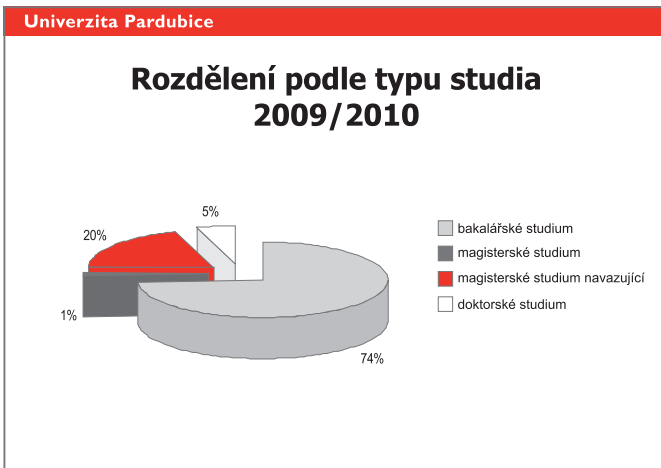

Vývoj počtu studentů univerzity

Procentický podíl studentů fakult (2009/2010)

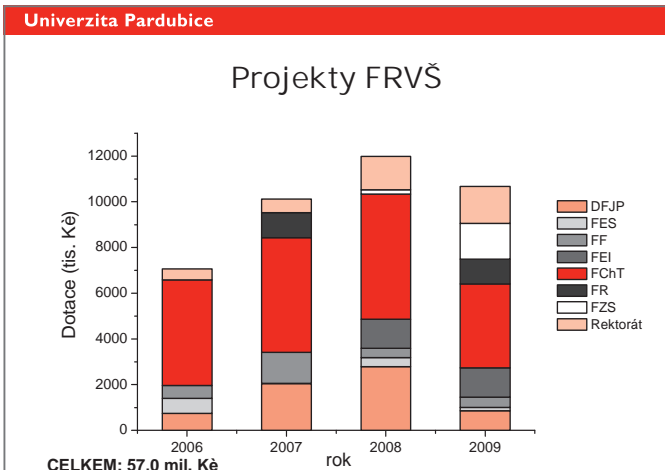
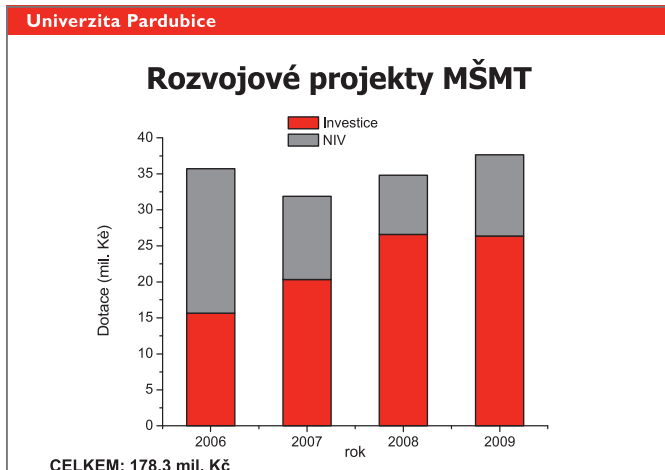
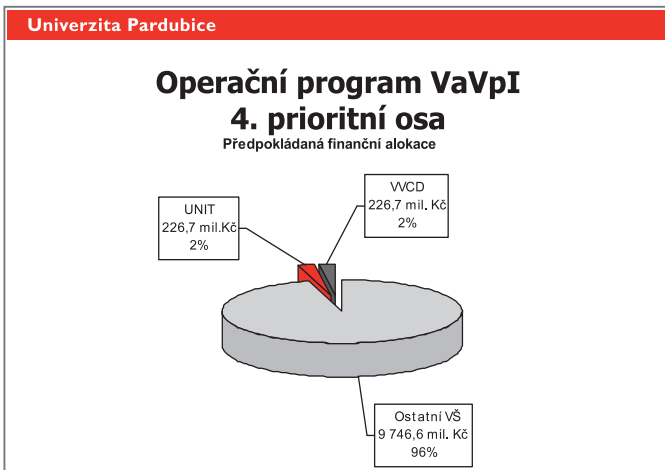
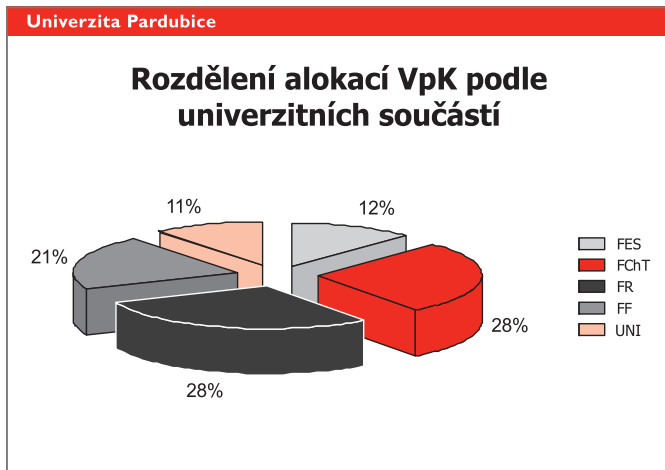
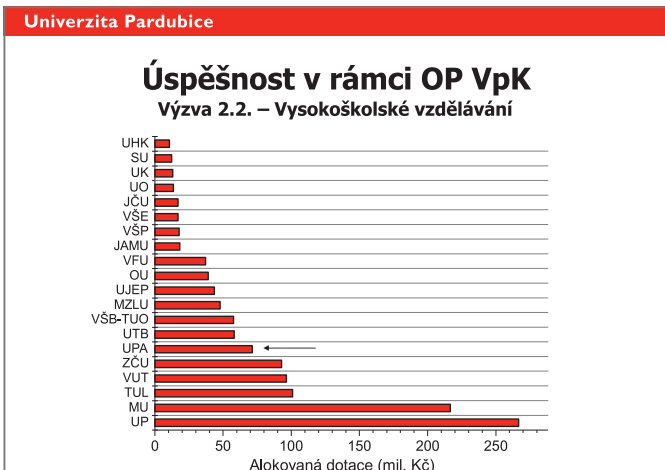

Univerzita Pardubice

Výsledky podle hodnocení RVVI (2009) *

VVŠ	Body
UK	429261
ČVUT	155587
MU	122342
VUT	90217
UP	72485
VŠCHT	62164
UPa	39524
JU	39082
ZČU	29495
MZLU	23058

* za období 2004 - 2008

Univerzita Pardubice

Akce financované v rámci RP

- rekonstrukce vestibulu DFJP + vybudování 2 vi tších poslucháren s celkovou kapacitou 150 míst

- rekonstrukce nové části budovy na nám. Ěs. legií pro potřeby FEI

Univerzita Pardubice

Nejvýznamnější investice

- ukončení výstavby nových budov FChT (168 laboratorí, 4 velké posluchárny, 24 učeben)

Slavnostní otevření 14. 9. 2009

- ### Univerzita Pardubice
- ## Důležitá setkání
- Návštěva prezidenta republiky Václava Klause na UPA (7. 9. 2009)
  - Návštěva předsedy vlády ČR Jana Fischera na UPA (13. 1. 2010)
  - Návštěvy ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Miroslavy Kopicové na UPA (22. 9. 2009 a 13. 1. 2009)
  - Setkání akademické obce ČR s papežem Benediktem XVI. na Pražském hradě (27. 9. 2009)

Jak vidí doktorské studium naši studenti a absolventi?

Studenti doktorských studijních programů sice nepředstavují početně silnou skupinu studentů, o to větší význam pro univerzitu a její rozvoj mají, stejně jako absolventi těchto programů, nositelé akademického titulu „doktor“ (Ph.D.).

Zjištění toho, jak vnímají průběh doktorského studia včetně motivace k výzkumné činnosti, bylo téžistěm dotazníkového šetření, které proběhlo na naší univerzitě v polovině loňského roku. Byl při něm využit standardizovaný dotazník vytvořený na Univerzitě Karlově (UK) určený pro absolventy doktorských studijních programů, který byl dosud aplikován jednak na UK, jednak na VŠE v Praze.

Bylo osloveno 110 doktorů – absolventů od roku 2007 včetně – ze tří fakult (Dopravní fakulty Jana Pernera – DFJP, Fakulty ekonomicko-správní – FES, Fakulty chemicko-technologické – FChT) s 46 % návratností a 462 studentů na našich pěti fakultách (DFJP, FES, Fakulty filozofické – FF, FChT a Fakulty zdravotnických studií – FZS) s návratností 38 %.

Výsledky hodnocení doktorů

zahrnují jednak celkové hodnocení doktorského studia, jednak se dotýkají

- průběhu studia,
- uplatnění po absolutoriu,
- motivaci k výzkumné činnosti.

Celkové hodnocení představuje určení míry souhlasu s tvrzením „Doktorské studium, které jsem absolvoval(a), hodnotím jako celek kladně“, stanoviska respondentů zachycuje tab. 1

Tabulka 1 – Celkové hodnocení studia doktory

	UPa	%	DFJP	%	FChT	%	FES	%
Souhlasím	16	31.37 %	4	25.00 %	12	38.71 %	0	0.00 %
Spíše souhlasím	21	41.18 %	8	50.00 %	11	35.48 %	2	66.67 %
Nemohu rozhodnout	4	7.84 %	2	12.50 %	1	3.23 %	1	33.33 %
Spíše nesouhlasím	1	1.96 %	0	0.00 %	1	3.23 %	0	0.00 %
Nesouhlasím	1	1.96 %	1	6.25 %	0	0.00 %	0	0.00 %
Žádná odpověď	2	3.92 %	0	0.00 %	2	6.45 %	0	0.00 %

Téměř 3/4 doktorů hodnotí pozitivně své doktorské studium, FChT a DFJP vyznívají velmi obdobně, hůře je na tom FES. (Je ale třeba vzít v úvahu počet respondentů a absolventů v době hodnocení.)

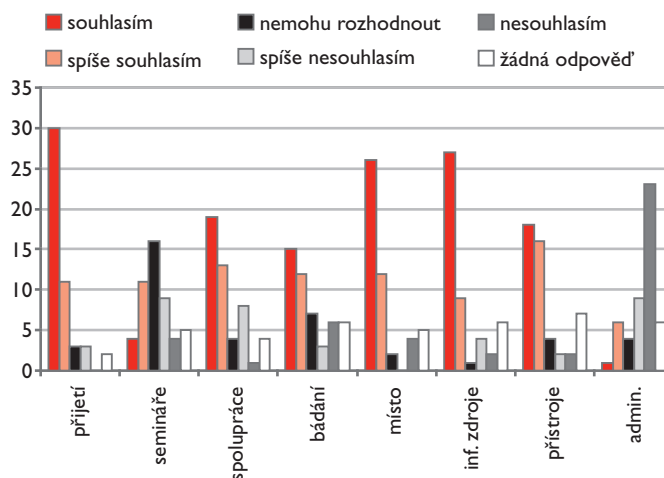
Z hodnocení průběhu studia doktory vyplynulo následující:

- Standardní doba studia je dodržena jen v minimu případů, nejčastěji je studium ukončováno po 5 a 7 letech.
- Zatímco je studium zahajováno v 57 % v prezenční formě, ukončováno je v 90 % v kombinované formě, což souvisí s nastavenými pravidly na univerzitě.
- Stáže v ČR se realizují minimálně (do 10 % respondentů), průměrná délka činí cca 3 týdny.
- Zahraníční stáže jsou četnější, avšak neúčastnilo se jich ani 20 % respondentů, průměrná délka je cca 1 týden.
- Pracovní a sociální klima školicího pracoviště bylo hodnoceno pomocí 8 charakteristik (graf 1).

Graf 1 – Hodnocení jednotlivých charakteristik školicího pracoviště

Legenda ke grafu 1:

přijetí: Lidé ze školicího pracoviště mě přijali mezi sebe.

semináře: Školícím pracovištěm byly pro doktorandy organizovány užitečné semináře.

spolupráce: Na školicím pracovišti jsem měl(a) možnost odborně spolupracovat s dalšími doktorandy.

bádání: Školící pracoviště mi dalo příležitost k tomu, abych se zapojil(a) do bádání, poznal(a), jak se dělá skutečný výzkum.

místo: Na školicím pracovišti jsem měl(a) vlastní pracovní místo.

inf. zdroje: Na školicím pracovišti jsem mohl(a) bez problémů pracovat na počítači a aktivně pracovat s informačními zdroji.

přístroje: Mohl(a) jsem si zorganizovat práci tak, abych mohl(a) využívat přístrojového vybavení školicího pracoviště.

admin.: Pomocné technické či administrativní práce jsem si nemusel(a) dělat sám/sama, na to byli určeni jiní lidé.

Pokud bychom názory posuzovali v souhrnu, pak 3/5 respondentů hodnotí klima na pracovišti pozitivně, záporně 1/5, zbylá 1/5 je nerozhodná či neodpověděla.

- Naplňování role školitelů bylo převážně hodnoceno pozitivně (všechny 4 charakteristiky vykazují přes 60 % kladných hodnocení) – nejlépe je hodnocena možnost setkání (80 %), nejvíce negativních odpovědí se objevilo v hodnocení zpětné vazby – rad, jak dál s výzkumem (25 % negativních odpovědí, ač je zároveň 63 % kladných reakcí).
- Velmi kladně je hodnocen průběh zkoušek – dílčích, státních, obhajob – kladné odpovědi přesahují vždy 85 %. Nejhorší výsledek je u adekvátnosti času věnovanému obhajobě, kde 5 % respondentů (3 osoby) zvolilo negativní hodnocení – přitom 86 % hodnotí tuto charakteristiku pozitivně.

Tabulka 2 zachycuje hodnocení osvojení si 5 typů dovedností doktory, opět vyznívá hodnocení vcelku pozitivně.

Tabulka 2 – Četnosti odpovědí hodnotící míru získání vybraných dovedností

	souhlasím	spíše souhlasím	nemohu rozhodnout	spíše nesouhlasím	nesouhlasím	žádná odpověď
analýza	20	20	4	4	1	0
řešení	19	21	3	5	1	0
plánování	15	14	12	5	2	1
formulace	15	19	6	7	1	1
prezentace	23	19	2	4	0	1

Legenda k tabulce 2:

analýza: Během studia jsem se zdokonalil(a) v dovednosti analyzovat výzkumné problémy.

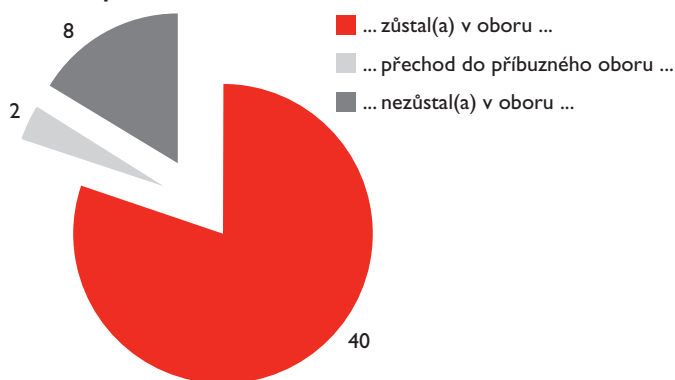
řešení: Během studia jsem se zdokonalil(a) v dovednosti řešit výzkumné problémy.

plánování: Během studia jsem se naučil(a) dobře si naplánovat práci.

formulace: Během studia jsem se naučil(a) promýšlet a formulovat nápady.
prezentace: Během studia jsem se naučil(a) prezentovat výsledky své výzkumné práce (ať už ústně, nebo písemně).

Přes 82 % absolventů nachází uplatnění v oboru či oboru příbuzném – viz graf 2. Nikdo není nezaměstnaný. Z hlediska teritoriálního, až na 2 výjimky, předpokládají všichni setrvat i v budoucnu v práci na území ČR.

Graf 2 – Doktoři – respondenti podle míry shody oboru studia a práce

Tabulka 3 zachycuje podrobněji zaměstnavatele respondentů, je vidět, že cca polovina respondentů zůstala ve výzkumu (21), polovina pracuje v podnikové či správní praxi (27).

Tabulka 3 – Sféra zaměstnání doktorů: výzkum/praxe

zaměstnavatel	počet	%	zaměstnavatel	počet	%
vysoká škola	17	33,33	státní správa	1	1,96
Akademie věd ČR	1	1,96	výrobní podnik	15	29,41
výzkumný ústav	3	5,88	služby	11	21,57

V rámci hodnocení **motivace k výzkumné činnosti** se respondenti vyjadřovali ke stimulaci budoucím školitelem, informovanosti o výzkumu školicího pracoviště a jeho vědecké úspěšnosti, míře naplnění svých očekávání, přijímání získaných znalostí pracovištěm, stimulačnímu efektu účasti na výzkumných projektech pracoviště a spolupráce s praxí, ke vnímání interní grantové soutěže a možnostem zahraničních výzkumných stáží. Až na poslední dva jmenované faktory vyznívá vnímání stimulačních faktorů pozitivně, nicméně existují určité diference v jejich hodnocení.

Potrřebnou ilustraci může dát tento výčet názorů:

- 30 respondentů bylo dostatečně obeznámeno s mírou vědecké úspěšnosti pracoviště, 10 se neumělo vyjádřit.
- 28 respondentů konstatuje, že míra očekávání při vstupu do studia byla naplněna.
- 26 respondentů konstatuje, že byla nadprůměrná míra získaných znalostí v souvislosti se zpracováním dis. práce přijímána pozitivně, ale 14 (!) se nedokáže vyjádřit, zda ano, či ne.
- 26 respondentů bylo informováno o výzkumné práci pracoviště před vstupem do studia, avšak 10 je nerozhodných mezi odpovědí ano a ne; stejná početní relace je odpovědí na otázku, zda by stimulem k výzkumné činnosti byla účast na projektech pracoviště.
- 25 respondentů považuje za stimulační faktor k výzkumné činnosti účast na projektech spolupráce s praxí.
- 23 respondentů klade důraz na úlohu budoucího školitele v magisterském studiu.
- Jen menší část respondentů (16) považuje za stimulační soutěž pro doktorandy a postdoktorandy (i když v této otázce bylo 11 respondentů nerozhodných), za stimul není ve většině považována zahraniční výzkumná stáž (je třeba si uvědomit, že jde o respondenty, kteří studovali vesměs před rokem 2007).

Výsledky hodnocení studentů

Základní strukturu respondentů ukazuje tabulka 4, která podává obraz podle fakult a o podílu respondentů na celkovém počtu studentů doktorského studia na příslušné fakultě, současně ukazuje za „míru dotazníkové angažovanosti“, která je nejvyšší na FES, následuje FF a zhruba třetinová je na DFJP a FChT. Vzorek za FZS, i s ohledem na nedávné zahájení doktorského studia, není reprezentativní, nicméně do souhrnného vyhodnocení je zahrnut.

Tabulka 4 – Struktura respondentů – studenti DRSP – podle fakult

fakulta	počet respondentů/ počet studentů k 31/5/09	% z počtu respondentů	% z počtu studentů doktorského studia k 31/5/2009
Dopravní fakulta Jana Pernera	52/150	29,38%	34,67
Fakulta ekonomicko-správní	32/36	18,08%	88,89
Fakulta filozofická	11/18	6,21%	61,11
Fakulta chemicko-technologická	73/240	41,24%	30,42
Fakulta zdravotnických studií	1/13	0,56%	7,69
žádná odpověď	8	4,52%	x

Výsledky zachycují názory respondentů na:

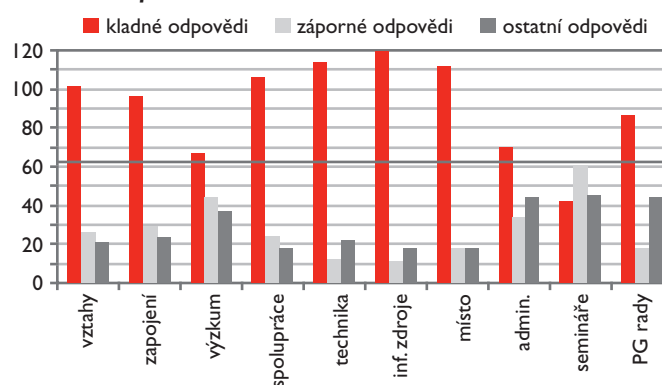
- sociální a pracovní klima na pracovišti,
- školitele, resp. školitele specialistu,
- průběh studia včetně zkoušek,
- získané dovednosti,
- motivaci k výzkumné činnosti.

Sociální a pracovní klima na pracovišti je popisováno 10 charakteristikami, viz legendu ke grafu 3.

V grafu 3 jsou uvedeny tři nejvyšší hodnoty s pozitivním hodnocením (disponibilita PC a informačních zdrojů, technických přístrojů a pracovní místo, dalo by se shrnout, že pozitivně je hodnoceno na naší univerzitě „materiálně technické zabezpečení doktorských studijních programů“); současně jsou uvedeny tři nejvyšší hodnoty záporných odpovědí (absence speciálních seminářů, pomocné technické a administrativní práce nad rámec pedagogické a výzkumné činnosti a nedostatek příležitostí k poznání podstaty výzkumné činnosti, bylo by možno shrnout jako nižší úroveň zajištění odborného výzkumného obsahu).

Čára v grafu na úrovni hodnoty 75 znázorňuje polovinu hodnot odpovědí (zde celkem 148), tj. kromě 3 charakteristik výše zmíněných jsou všechny ostatní hodnoceny převážně pozitivně.

Graf 3 – Hodnocení pracovního a sociálního klimatu na školícím pracovišti

Legenda ke grafu 3:

vztahy: Na školícím pracovišti panují korektní vztahy a příjemná pracovní atmosféra.

zapojení: Školící pracoviště mi dává příležitost k tomu, abych se zapojil/a do bádání.

výzkum: Školící pracoviště mi dává příležitost, abych poznal/a, jak se dělá skutečný výzkum.

spolupráce: Na školícím pracovišti mám možnost odborně spolupracovat s dalšími doktorandy.

technika: Školící pracoviště mi umožňuje používat potřebnou techniku (přístrojovou, počítačovou, dokumentační aj.)

inf. zdroje: Na školícím pracovišti mohu bez problémů pracovat na počítači a aktivně pracovat s informačními zdroji.

místo: Na školícím pracovišti mám vlastní pracovní místo.

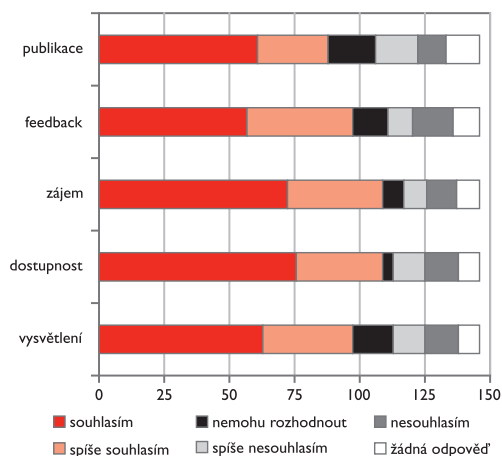
admin.: Pomocné technické a administrativní práce musím provádět pouze v souvislosti se svou výzkumnou či pedagogickou prací.

semináře: Školícím pracovištěm jsou organizovány pro doktorandy užitečné semináře.

PG rady: Školící pracoviště, resp. vyučující příslušných předmětů mi poskytli potřebné rady při participaci na zajištění výuky.

Hodnocení role školitele bylo soustředěno na 5 základních charakteristik, jak uvádí legenda ke grafu 4. Vzhledem k tomu, že část studentů DRSP má kromě školitele i „školitele-specialistu“ (upraveno v čl. 12 odst. 4 Studijního a zkušebního řádu UPa), byla pozornost zaměřena i na ně, a to pomocí shodných charakteristik.

Graf 4 – Hodnocení školitelů

Legenda ke grafu 4:

vysvětlení: Školitel mi srozumitelně a včas vysvětlil požadavky kladené na disertační práci.

dostupnost: Školitel je v dostatečné míře dostupný.

zájem: Školitel se zajímá o odborné problémy, s nimiž se potýkám.

feedback: Školitel mi poskytuje užitečnou zpětnou vazbu o tom, jak v řešení výzkumného problému dále postupovat.

publikace: Školitel mi pomáhá prezentovat mé výsledky (v časopisech, knihách, na konferencích, v patentech apod.).

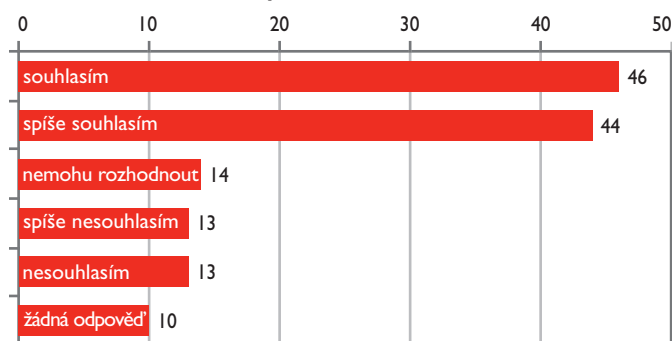
Hranici dvou třetin pozitivních odpovědí překonává pouze charakteristika „zájem“ a „dostupnost“. Poněkud překvapivé je relativně nízké hodnocení způsobu vysvětlení požadavků na disertační práci, stejně jako zpětné vazby v podobě rad, jak postupovat v řešení výzkumného problému. Nejhorší skóre získala pomoc školitele při prezentaci výsledků studenta.

Hodnocení průběhu studia se týkalo:

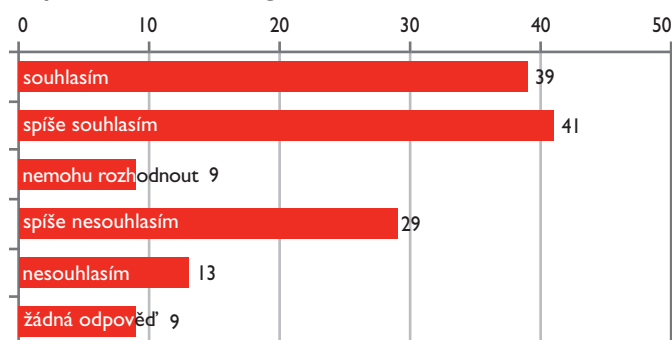
- adekvátnosti sestaveného individuálního studijního plánu zaměřením disertační práce – graf 5, zachycuje nejlepší hodnocení 90 pozitivních odpovědí,
- úrovně předmětů, graf 6, odráží nejrozkolísanější hodnocení, kromě 80 pozitivních odpovědí současně 42 záporných,
- nejednoznačně je rovněž hodnoceno naplňování koncepce doktorského studia – graf 7.

Kromě toho dotaz směřoval i na způsob vypořádání změny tématu disertační práce, k čemuž dochází cca ve třetině případů, nicméně tato charakteristika má zcela převažující pozitivní hodnocení.

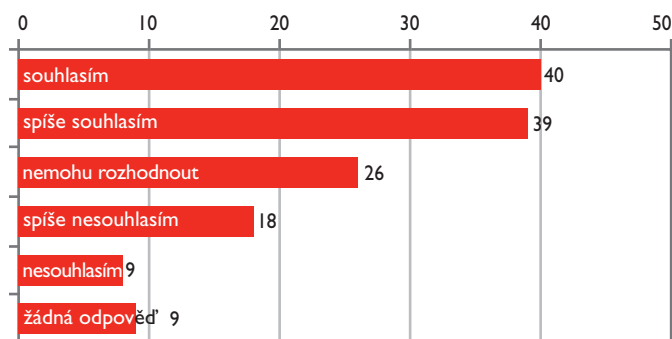
Graf 5 – Sestavený individuální studijní plán je adekvátní zaměření mé disertační práce

Graf 6 – Předměty studované během doktorského studia opravdu rozšiřují mé znalosti a nejedná se pouze o opakování učiva z magisterského studia

Graf 7 – Průběh doktorského studia odpovídá jeho koncepci, tj. „zaměření na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje“ (čl. 10 odst. 1 SZŘ)

Jakkoli jsou studenti DRSP kritičtí k průběhu studia, zkoušky včetně SDZ (ti z nich, kteří je již absolvovali) hodnotí téměř výlučně pozitivně.

Získané dovednosti patří k jednomu z nejvýznamnějších parametrů hodnocení DRSP, proto jsou výsledky zpracovány zjednodušeně v tabulce 5, nejvýše hodnocená dovednost je prezentace v češtině a promyšlení a formulování nápadů, nejnižší ohodnocení získává naopak prezentace v cizím jazyce a aplikace, vysvětlování a argumentace v rámci pedagogické činnosti.

Tabulka 5 – Vnímání získaných dovedností během DRS

	nápady	analýza	plánování	prezentace č	prezentace CJ	vysvětlování
kladné odpovědi	109	103	101	110	89	99
záporné odpovědi	7	8	13	4	12	8
ostatní	23	28	25	25	38	32

Legenda k tabulce 5:

V průběhu doktorského studia se zvyšuje moje dovednost:

nápady: promyšlet a formulovat nápady,

analýza: analyzovat a řešit výzkumné problémy,
plánování: plánovat si práci,
prezentace č: prezentovat (písemně či ústně) svou práci v češtině,
prezentace cJ: prezentovat (písemně či ústně) svou práci v cizím jazyce,
vyšetřování: aplikovat znalosti, vysvětlovat problémy a argumentovat v rámci mého podílu na pedagogické činnosti.

Hodnocení faktorů ovlivňujících **motivaci k výzkumné činnosti** je rozděleno do dvou částí, jednak osobní pocity studenta (tabulka 6), jednak vnímání vybraných aktivit (tabulka 7). Obdobné parametry byly hodnoceny i doktory, zajímavé je srovnání, kdy v některých případech dochází k rozdílnému hodnocení v rámci obou skupin respondentů.

Část dotazníku obsaženou v tabulce 6 vyplnilo 136 respondentů. Tři pozitivních odpovědi dosahuje pouze informovanost o vědecké úspěšnosti školicího pracoviště, velmi nízké hodnocení dosahuje naplnění očekávání, vysoká míra negativních odpovědí je spojena rovněž s informovaností o výzkumné práci školicího pracoviště.

Tabulka 6 – Hodnocení osobních pocitů studenta

	souhl.	spíše souhl.	nemoh u rozh.	spíše nesouhl.	nesouhl.	žádná odpověď	+ %	- %
motivace v Mgr. bud. školitelem	53	17	14	10	23	19	65,50	26,91
naplnění očekávání	20	45	19	29	12	11	53,09	37,82
informace o výzkumné práci	46	36	6	27	13	8	72,47	36,56
přijímání znalostí pracovištěm	41	28	43	3	2	19	61,59	4,47
informovanost o věd. úspěšnosti	49	36	18	11	9	13	75,47	17,62

Legenda k tabulce 6:

motivace v Mgr. bud. školitelem: Budoucí školitel nebo školitel – specialista mě motivoval během magisterského (případně již bakalářského) studia k doktorskému studiu.

naplnění očekávání: Má očekávání, která jsem měl(a) při vstupu do doktorského studia, jsou beze zbytku naplnována.

informace o výzkumné práci: Byl/a jsem dostatečně informován(a) o výzkumné práci školicího pracoviště před přihlášením do doktorského studia.

přijímání znalostí pracovištěm: Nadprůměrná míra získaných znalostí v souvislosti se zpracováním disertační práce je na školicím pracovišti přijímána jednoznačně pozitivně.

informovanost o věd. úspěšnosti: Jsem dostatečně obeznámen(a) s mírou vědecké úspěšnosti mého školicího pracoviště.

Z hlediska aktivit ve funkci stimulů k výzkumné činnosti dominuje účast na projektech školicího pracoviště, nejnižší preference má interní grantová soutěž. Ve srovnání s respondenty – doktory daleko lépe vynívá význam zahraničních výzkumných stáží.

Tabulka 7 – Hodnocení vybraných aktivit jako možných stimulů/motivů

	souhl.	spíše souhl.	nemoh u rozh.	spíše nesouhl.	nesouhl.	žádná odpověď	+ %	- %
účast na projektech pracoviště	58	24	16	5	8	25	75,65	10,88
spolupráce s praxí	37	24	28	3	14	30	54,65	13,29
interní grantová soutěž	20	15	25	15	26	35	31,03	34,12
zahraniční výzkumná stáž	33	29	19	10	15	30	54,32	21,03

Legenda k tabulce 7:

V rámci doktorského studia na mě působí/by působila jako faktor stimulující k výzkumné činnosti:

- účast na výzkumných projektech školicího pracoviště,
- účast na projektech spolupráce s praxí (podniky, instituce veřejného sektoru),
- interní grantová soutěž pro doktorandy a „postdoktorandy“ (na univerzitní či fakultní úrovni),
- možnost zahraniční výzkumné stáže v průběhu studia nebo po jeho úspěšném ukončení.

Komparace odpovědí na volné otázky

Na závěr je možné věnovat pozornost nejčteněji prezentovaným reakcím na otázky

- Co patří mezi hlavní motivy vstupu do doktorského studia?
- Co nejvíce podněcuje k výzkumné práci?
- Co nejvíce odrazuje od výzkumné práce?
- Co byste doporučil/a k začlenění do systému podpory výzkumné práce studentů doktorských studijních programů a výzkumníků do 35 let?,

a to v implicitní komparaci názorů studentů a absolventů doktorských studijních programů.

(Uváděná čísla představují četnost zastoupení příslušných odpovědí.)

studenti DRSP	doktoři
Co patří mezi hlavní motivy vstupu do doktorského studia?	
48 – zvýšení odborných znalostí 27 – možnost bádát 12 – zajímavá práce 12 – mezinárodní spolupráce, zahraniční stáže, konference	36 – kvalifikační růst, zvýšení vzdělání, zájem o téma, o výzkum jako takový 7 – kariéra, požadavek zaměstnavatele
Co nejvíce podněcuje k výzkumné práci?	
21 – zajímavé téma 14 – zvědavost, vytvořit něco nového, úspěch, touha jít dál 11 – prezentace na konferencích, publikace výsledků 10 – řešení problémů praxe, aplikovatelnost výsledků v praxi	34 – zajímavý problém a jeho řešení, účast na projektech, realizace výsledků, jejich uplatnění 3 – komunikace s lidmi zapálenými pro svou práci
Co nejvíce odrazuje od výzkumné práce?	
21 – nízké finanční ohodnocení, malé prostředky na výzkum 21 – nedostatek času 17 – přemíra administrativy 12 – nedostatečné vybavení SW, přístroje	11 – zbytečná byrokracie, administrativní přetížení zejména u grantů 7 – zdlouhavost některých etap, dílčí neúspěch, nedocnění práce, problém získávání dat 7 – nekolegiální atmosféra na pracovišti, ponižující zacházení s doktorandy na fakultě, přístup školitele 6 – nedostatek financí

Co byste doporučila k začlenění do systému podpory výzkumné práce studentů doktorských studijních programů a výzkumníků do 35 let?

13 – zapojení do výzkumu 13 – vzájemná informovanost o výzkumu (interní vědecké konference, utváření týmů, přelévání poznatků mezi doktorandy a postdoktorandy, multioborové semináře, předvádění výsledků výzkumu i studentům bakalářských a magisterských studijních programů, – vědět o výzkumné činnosti napříč univerzitou, spolupráce fakult, kateder) 11 – finanční ocenění zvýšit, zejména ve vazbě na výsledky 10 – kontakty s praxí 10 – jazykové kurzy 8 – zahraniční stáže	10 – rozvoj týmové práce, znalost metodiky vědecké publikace, instrumentace, výuka metodologie vědy, informovanost o možnostech podávat granty, kurzy pedagogiky, průprava v účetnictví 8 – stáže či prezentace či studium v zahraničí (někdy formulováno jako povinnost), stáže na pracovišti v oboru – mimo školicí pracoviště 8 – spolupráce na projektech s praxí 8 – finanční ohodnocení výsledků a publikací, podpora interních doktorandů
---	---

Navíc se studenti vyjadřovali k tomu, které formy práce se studenty – potenciálními doktorandy jsou účelné. Podle respondentů jde o:

- 36 – zapojení do výzkumných projektů školicího pracoviště, katedry, ústavu,
- 14 – osobní přístup, komunikace, čtenější individuální konzultace,
- 13 – laboratorní úlohy,
- 10 – diplomová práce jako součást výzkumu, týmové řešení a vedení,
- 7 – prezentace výsledků výzkumu před širším publikem.

Výsledky průzkumu byly podrobně zpracovány, diskutovány ve vedení univerzity a současně předány děkanům fakult k dalšímu využití při zdokonalování uskutečňování doktorských studijních programů.

V listopadu loňského roku byly výsledky prezentovány i stávajícím studentům doktorského studia.

Současně se staly jedním z významných východisek při tvorbě systému ke stimulaci výzkumné činnosti na Univerzitě Pardubice, kte-

rý byl projednán a schválen kolegiem rektora jako jeden ze strategických materiálů naší univerzity.

Na úplný závěr: Děkuji tímto všem respondentům. Výsledky jsou v zásadě potěšující, na druhou stranu odhalují některá slabá místa a mají pro nás vysokou inspirativní hodnotu.

*doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc.
prorektorka pro rozvoj UPa*

„ERASMUS DAY 2010” – Veletrh studia v zahraničí

Dne 9. března proběhla na naší univerzitě ve foyer Fakulty chemicko-technologické akce s názvem „Erasmus Day 2010”. Cílem této akce bylo informovat studenty o možnostech studia v zahraničí v rámci programu Erasmus.

Studenti, kteří se již studijního pobytu pod tímto programem zúčastnili, předávali zkušenosti svým kolegům-ostatním studentům. K propagaci univerzity a země, kde studovali, si vedle fotografií, letáček, map či pohlednic připravili také ochutnávky typických jídel dané země. Návštěvníci akce „Erasmus Day” tak měli možnost ochutnat např. dijonskou hořčici, pravý turecký čaj či finské bonbóny.

Celý den panovala příjemná nálada. Studenti, kterým se příprava stánků opravdu vydařila, nadšeně a se zápalem odpovídali na dotazy návštěvníků týkající se studia na zahraniční univerzitě. Zájemci tak měli ojedinělou možnost dozvědět se, jak to na dané univerzitě

chodí, co obnáší studium, jací jsou tamní učitelé, zda má univerzita Buddy programme či jaká místa během svého pobytu v dané zemi studenti navštívili.

Celá akce vyvrcholila vyhlášením vítězů fotosoutěže, do které se měli možnost přihlásit studenti s fotografií ze svého studijního pobytu. Ocenění na prvních třech místech obdrželi hodnotné ceny. Organizátoři akce se také rozhodli ocenit dva nejlepší stánky. Rozhodli se pro studenty, kteří si připravili stánek na propagaci turecké Anadol University a francouzské univerzity v Dijonu.

Tým Centra mezinárodních mobilit pevně věří, že se návštěvníci veletrhu rozhodnou během svého studia na Univerzitě Pardubice vycestovat do zahraničí na jednu z partnerských univerzit a využijí tak skvělou příležitost strávit semestr nebo celý akademický rok na zahraniční univerzitě.

Ing. Jana Balcarová

Centrum mezinárodních mobilit, Oddělení pro vzdělávání a výzkum UPa

Přihlášky ke studiu v akademickém roce 2010/2011

Sedm fakult Univerzity Pardubice přijalo v jarních termínech o více než tisíc přihlášek k vysokoškolskému studiu více než v loňském roce touto dobou.

7 fakult přijímá uchazeče o studium do 25 bakalářských programů s 52 obory (navazující magisterská a doktorská studia vzhledem k pozdějším termínům přijímání přihlášek na většině fakult univerzity v této chvíli nezvažujeme).

Do bakalářských studijních programů přišlo do této doby na 7 fakult univerzity necelých 8 800 přihlášek:

- tj. **o více než tisíc přihlášek více než v loňském roce touto dobou**,
- (je to pouze o 100 přihlášek méně, než byl celkový konečný stav přihlášek do bakalářského studia včetně 2. kol přijímání na konci září 2009),
- všechny fakulty zaznamenaly větší počet přihlášek do bakalářského studia než vloni touto dobou a budou moci si uchazeče vybrat,
- zájem je **více než dvojnásobný proti počtu přijímaných do I. ročníku bakalářských studijních oborů** (fakulty plánují přijmout necelé 4 tisíce uchazečů),
- zájem se samozřejmě liší u jednotlivých studijních programů, resp. oborů,
- velký nárůst počtu přihlášek zaznamenala Dopravní fakulta Jana Pernera (+ 500 proti loňskému počtu touto dobou) i Fakulta ekonomicko-správní (+ 400 proti loňskému počtu touto dobou),
- největší počet přihlášek obdržela tradičně Fakulta ekonomicko-správní (2 700) a nejvíce uchazečů projevilo zájem o studium bakalářského studijního oboru Ekonomika a provoz podniku (844 – cca třetina přihlášených na fakultu),
- asi největší šanci na přijetí mají uchazeči hlásící se na studijní obory Dopravní fakulty Jana Pernera, Fakulty chemicko-technologické a Fakulty elektrotechniky a informatiky, kde budou studenti

přijati bez přijímací zkoušky na základě jejich středoškolských výsledků, 88 % uchazečů o studium využilo možnost podat přihlášku ke studiu na univerzitě elektronicky.

6 nejžádanějších studijních OBORŮ (podle počtu přijatých přihlášek):

1. Ekonomika a provoz podniku – počet přihlášek 844 (Fakulta ekonomicko-správní – FES)
2. Veřejná ekonomika a správa – počet přihlášek 633 (FES)
3. Management podniku – počet přihlášek 612 (FES)
4. Informační technologie – počet přihlášek 609 (Fakulta elektrotechniky a informatiky)
5. Humanitní studia – počet přihlášek 421 (Fakulta filozofická)
6. Dopravní management, marketing a logistika – počet přihlášek 369 (Dopravní fakulta Jana Pernera)

(vw)

Fakulta restaurování spolupracuje na památkové obnově vily Tugendhat v Brně

V rámci přípravných prací na rozsáhlou památkovou obnovu Vily Tugendhat proběhla mezinárodní kampaň restaurátorských průzkumů, do které byla zapojena i Fakulta restaurování Univerzity Pardubice.

Brněnská vila Tugendhat je ojedinělým dílem německého architekta Ludwiga Miese van der Rohe, který vypracoval v roce 1928 na žádost manželů Grete a Fritze Tugendhatových návrh stavby. V roce 2001 byla vila Tugendhat zapsána do listiny UNESCO. Vila je označována, spolu s německým pavilónem v Barceloně (1929), za nejvýznačnější předválečné dílo Miese van der Rohe a stavbu, která určila nová měřítka moderního bydlení. Patří k základním dílům světové moderní architektury – funkcionalismu. Autor je považován za jednoho z otců moderní architektury 20. století.

Fakulta restaurování byla zapojena do společné akce několika vysokých škol. Celý projekt byl navržen prof. Ivo Hammerem, emeritním profesorem Vysoké školy užitých věd a umění v Hildesheimu v Německu.

Cílem projektu bylo dokončení restaurátorských průzkumů ve vile Tugendhat, kde jednotlivá pracoviště navázala na průzkumové práce z let 2005 – 2006. Práce byly zaměřeny především na upřesnění postupů obnovy povrchů jednotlivých materiálů použitých ve vile, jako např. exteriérové a interiérové omítky, kovové prvky, dřevěné součásti interiéru a kamenné prvky. Do projektu byly zapojeny následující vysoké školy:

- Fakulta restaurování Univerzity Pardubice v Litomyšli (FR UPa),
- Univerzita užitého umění ve Vídni (UniAK), Institut pro konzervaci a restaurování,
- Vysoká škola výtvarných umění v Drážďanech (HFBK), studijní obor restaurování, specializace konzervování a restaurování historických nástěnných maleb a barevnosti v architektuře,
- Vysoká škola v Kolíně, fakulta kulturních věd, Institut pro restaurátorskou a konzervátorskou vědu, studijní směr dřevo a moderní materiály (CICS),

- Vysoká škola užitých věd a umění, Hildesheim (HAWK), Fakulta péče o kulturní památky, studijní směr nábytek a objekty ze dřeva a nástěnná malba/povrch architektury.

Hlavní odbornou úlohou Fakulty restaurování byla specifikace postupu obnovy kamenných prvků užitých ve vile, resp. upřesnění již navržených postupů.

Při koncipování restaurátorského záměru na obnovu vily byly sledovány dva hlavní cíle; jednak nalezení postupů umožňujících prezentaci vily ve stavu velmi blízkém původnímu vzhledu vily podle návrhu slavného architekta Ludwiga Mies van der Rohe. Je zřejmé, že tento původní návrh byl velmi promyšlený a detailně propracovaný nejen z hlediska prostorové koncepce, ale i harmonie jednotlivých povrchů. Druhým hlavním cílem obnovy by mělo být zachování jisté míry autenticity vily Tugendhat jako objektu s poměrně bohatou až dramatickou historií, která byla od doby svého dokončení v roce 1930 po současnost využívána k různým účelům.

Za Fakultu restaurování se průzkumu zúčastnili 3 akademičtí pracovníci a 5 studentů. Studenti Ateliéru restaurování kamene pracovali pod vedením asistenta sochařského ateliéru Mgr. art. Jakuba Ďoubala, na terénních průzkumech ve vile pak spolupracovala asistentka katedry chemické technologie Ing. Blanka Kolinkeová a děkan fakulty Ing. Karol Bayer. Ze studentů pracovali ve vile studenti 4. ročníku Fakulty restaurování z ateliéru restaurování kamene: Michal Durdis, Daniel Hvězda, Pavel Roleček, Ema Medková a z ateliéru restaurování nástěnné malby BcA. Michal Vedral, student 2. ročníku magisterského stupně studia.

V rámci externí spolupráce se na průzkumech podílel pan RNDr. Zdeněk Štaffen, ředitel Orlického muzea v Chocni.

Fakulta restaurování byla hlavním smluvním partnerem celé akce a zaštiťovala ji i po organizační stránce.

*Mgr. art. Jakub Ďoubal
Ateliér restaurování kamene FR*

90 let výuky chemie a technologie výbušin v Čechách

Se specializací Teorie a technologie výbušin na naší Fakultě chemicko-technologické souvisí tento rok několik výročí. Vedle 60. výročí založení vysokého školství v Pardubicích letos uplyne 90 let od zahájení výuky v oblasti chemie a technologie výbušin v někdejší Československu. V roce 1920 byla tato vědecko-pedagogická aktivita zahájena na pražské Vysoké škole chemicko-technologického inženýrství (nynější Vysoká škola chemicko-technologická – VŠCHT Praha), a to na Ústavu technologie látek výbušných, silic, pryskyřic, kaučuků a laků a trhačích techniky pod vedením prof. Ing. Dr. Cyrila Krauze (zemřel 29. září 1942). V téže roce byla v Pardubicích založena továrna na výrobu výbušin Explosia (pozdější Synthesia Pardubice), což je další rozhodující mezník vývoje specializace. Tyto dvě události významně ovlivnily vývoj v oblasti energetických materiálů v Československu, tehdy mladé republice, vzniklé v roce 1918 po rozpadu Rakousko-Uherské

monarchie. Uvedený vývoj, spolu s vysokou úrovní tehdejšího českého strojírenského průmyslu, vedl k tomu, že se v období před II. světovou válkou stalo Československo významným výrobcem a exportérem zbraní, munice a výbušin s odpovídající vědecko-výzkumnou a inženýrskou základnou.

Výuka v oblasti chemie a technologie výbušin byla přerušena v období II. světové války, kdy v okupovaných Českých zemích byly české vysoké školy v letech 1939 až 1945 zavřeny. Po poválečném obnovení vědecko-pedagogické aktivity na těchto školách byla v akademickém roce 1952/1953 na Katedře technologie organických látek VŠCHT Praha (vedoucí prof. Viktor Ettel) zřízena pod-specializace Technologie zvláštních výrob. Jejím řízením byl pověřen Dr. Ing. Josef Seifert, spolupracovník prof. Krauze, který ještě v průběhu téhož akademického roku svými osobními kontakty v Pardubicích (kde působil po dobu okupace německými vojsky) připravil zřízení katedry

technologie zvláštních výrob na tamní Vysoké škole chemicko-technologické (VŠCHT Pardubice). Z renomovaných specialistů, které kolem sebe Dr. Ing. Seifert soustředil jako externí spolupracovníky a kteří velmi významně přispěli k zahájení výuky v Pardubicích, dlužno vzpomenout zejména uznávaného odborníka na problematiku třaskavin Dr. Ing. Antonína Straku z Blanických strojíren (dnešní Sellier & Bellot Vlašim) a balistika prof. Dr. Ing. Františka Polanského z Vojenské technické akademie v Brně. S předstihem k uvedené aktivitě v Praze a Pardubicích došlo v roce 1951 k vytvoření katedry výbušin (K 202) na již zmíněné Vojenské technické akademii, která však byla zrušena v roce 1959.

Za oficiální dobu vzniku předchůdce nynějšího Ústavu energetických materiálů, t. j. katedry zvláštních výrob na VŠCHT Pardubice, je možné považovat září 1953. Dne 14. června 1954, ještě před prvními státními závěrečnými zkouškami, však Dr. Ing. Sei-

prof. Ing. Dr. Cyril Krauz, zakladatel výuky chemie a technologie výbušnin v Čechách

Dr. Ing. Josef Seifert, zakladatel a první vedoucí katedry zvláštních výrob na VŠCHT Pardubice, spolupracovník prof. Krauze

druhý vedoucí katedry zvláštních výrob, prof. Ing. Jaroslav Pantoflíček, CSc., v letech 1970 – 1973 rektor VŠCHT Pardubice

fert náhle zemřel. Vedení katedry převzal Ing. (později prof.) Jaroslav Pantoflíček, zkušený balistik z okruhu odborníků firmy Synthesia (Explosia) Pardubice; byl původně vedoucím oddělení X, vytvořeného v Explosii koncem třicátých let minulého století, z něhož v roce 1954 vznikl Výzkumný ústav průmyslové chemie (VÚPCH). Prof. Pantoflíček vytýčil základní linii vědecko-pedagogické činnosti katedry zkoncipováním nového předmětu „Teorie výbušnin“, v níž se pokračuje a která je rozpracovávána dodnes pod názvem „Fyzika výbuchu“.

Po II. světové válce Československo již nezískalo zpět svoji pozici v exportu zbraní, munice a výbušnin. Nicméně vývoz uvedených komodit byl opět velmi významný pro jeho ekonomiku. Tento význam se však nepromítl do podpory vědecké a pedagogické činnosti katedry technologie zvláštních výrob ze strany tehdejšího managementu VŠChT Pardubice. Za účelem vymístění specializace z centra Pardubice byla v roce 1959 zahájena a na jaře 1963 dokončena výstavba dvouposchodové budovy – Pavilonu zvláštních výrob v Doubravčích (nynější Technologický pavilon Fakulty chemicko-technologické), určené původně pro účely výzkumu a výuky chemie a technologie výbušnin a chemického inženýrství; vedle značného okleštění původního záměru na vybavení areálu pavilonu obdržela katedra v tomto objektu pouze dvě třetiny druhého poschodí. V důsledku nepřízně tehdejšího vedení VŠCHT Pardubice byla katedra jako samostatné pracoviště zrušena k 31. prosinci 1965 a až do jejího obnovení v roce 1986 figurovaly její fragmenty (fyzika výbuchu a technologie výbušnin) většinou jako části jiných dvou kateder.

Katedra byla znovu obnovena v září 1986 doc. Ing. Borisem Vetlickým, CSc., předtím dlouholetým ředitelem Výzkumného ústavu průmyslové chemie, tehdy jako katedra teorie a technologie výbušnin. Po doc. Vetlickém katedru v letech 1990 – 1994 vedl doc. Ing. Jiří Denkstein, CSc. a od roku 1994 je vedoucím prof. Ing. Svatopluk Zeman, DrSc. V důsledku odchodu tří docentů do penze a dvou odborných asistentů k jiným firmám prošlo toto pracoviště v roce 1995 těžkou personální krizí. V roce 2005 byla katedra přejmenována na Ústav energetických materiálů (ÚEnM). Personál ÚEnM nyní sestává z jednoho profesora, docenta s 25% úvazkem, pěti odborných asistentů, tří vědeckých pracovníků, čtyř techniků a šesti interních doktorandů. Na vyžádání ředitele Centra výzkumu energetických materiálů na Nanyang Technological University v Singapuru, Prof. H.-G. Anga, prošli tři z mladých

odborných asistentů ústavu dlouhodobými stážemi v tomto singapurském centru.

Pracoviště ÚEnM byla a zůstala jedinými toho druhu na území někdejšího Československa. Zatím jimi prošlo 352 absolventů magisterského (inženýrského) studia, více než 400 absolventů dvou kurzů licenčního studia (technologického a rozpojovacího) a 67 absolventů doktorského studia: dlouhodobá průměrná roční kapacita ústavu je 5 absolventů magisterského a dva absolventi doktorského studia. Každý druhý rok absolvuje asi 11 posluchačů licenční studium z teorie a technologie výbušnin a asi 12 posluchačů toto studium z rozpojování hornin. Počet všech studujících ve všech formách studia na ÚEnM se pohybuje mezi 55 až 74 studenty ročně, v tom bývá 7 až 15 občanů Slovenské republiky. Mezi dřívějšími absolventy lze nalézt i občany Maďarska, Afghánistánu, Jugoslávie a Egypta.

V minulosti se ÚEnM velmi významnou měrou podílel na vývoji sortimentu průmyslových trhavin pro slovenského výrobce Istrochem Bratislava (bývalé Chemické závody J. Dimitrova), řešil praktické problémy bezpečnosti práce výbuchem nebezpečných výrob československého průmyslu, zejména hlubinného dobývání uhlí, a problémy vývoje některých speciálních výbušnin a iniciátorů. V období po politické transformaci v r. 1989 ústav pokračoval ve spolupráci na vývoji trhavin se slovenskými výrobci, zejména s a. s. Istrochem Bratislava. Nyní ÚEnM vyvíjí aktivitu v oblasti ekologických třaskavin a iniciátorů a výkonnějších trhavin, v řešení problémů bezpečnostního inženýrství v oblasti výbuchu plyných a disperzních systémů a v oblasti analýzy rizika. Podílel se i na řešení projektu EU týkajícího se prekurzorů zneuzitelných energetických materiálů. Zmíněná činnost je opět vedena v součinnosti s průmyslem, báňskou správou, Vědeckovýzkumným uhelným ústavem v Ostravě, VÚPCH Pardubice a dalšími institucemi. V této souvislosti je možné také vzpomenout v říjnu 2009 slavnostně otevřenou pyrolaboratoř, která je společnou investiční akcí Austin Detonator, a. s., Vsetín a naší Fakulty chemicko-technologické a která slouží výzkumu a vývoji především „zelených“ třaskavin.

Vedle pedagogické aktivity v magisterském, doktorském a částečně i bakalářském studiu, ÚEnM zvýšenou měrou realizuje pro odborníky z praxe licenční studium v oblasti jak teorie a technologie výbušnin, tak rozpojování hornin výbuchem. Do výzkumně-vývojové pedagogické aktivity je třeba zahrnout participaci ústavu na řešení dvou projektů EU, zabývajících se vypracováním systému výuky pracovníků z výroby a apli-

pavilon zvláštních výrob, nyní Technologický pavilon FChT, v první den sněhové kalamity 11. ledna 2010

egyptský Ph.D. student na ÚEnM Ing. Ahmed Elbeih při laboratorní kontinuální výrobě cis-1,3,4,6-tetranitrooktahydroimidazo-[4,5-d]imidazolu

odborný asistent ÚEnM Ing. Jiří Pachmáň, PhD., při práci s tráskavinami v pyrolaboratoři ústavu, která byla zřízena za finanční a odborné podpory a. s. Austin Detonator, Vsetín

studenti VŠCHT Pardubice zahajují v r. 1959 stavbu pavilonu zvláštních výrob v Doubravících; v popředí albánské studentky, za nimi původní lipové stromořadí při cestě do Semtína a za stromořadím vesnice Doubravice

z porady v a. s. Istrochem Bratislava v březnu 2005 k ekologické zátěži areálu podniku výrobou trhavín; zleva: tehdejší vedoucí výroby Ing. Jozef Boháčik, vedoucí ÚEnM prof. Svatopluk Zeman, bývalý vedoucí výroby trhavín Ing. Štefan Gazda, tehdejší technický ředitel Penta Chrudim Ing. Václav Tamchyna, CSc. a ředitel ÚPCH Pardubice doc. Ing. Ladislav Lehký, CSc.

kace výbušnin, a to na všech úrovních (projekt EUExnet), a separátně i systému pro výchovu střelců v rámci programu European Shotfirer Standard Education for Enhanced Mobility.

Součástí výchovy specialistů a současně i prohlubování mezinárodní spolupráce ÚEnM jsou jím od roku 1999 každoročně pořádané mezinárodní semináře v anglickém jazyku o názvu „New Trends in Research of Energetic Materials“, které jsou určeny především pro studenty, doktorandy, mladé vědecko-technické pracovníky a univerzitní učitele oboru energetických materiálů (výzkum, vývoj, výroba, manipulace, ekologie, testování, aplikace) a souvisejícího bezpečnostního inženýrství. Z toho důvodu není na tyto semináře vybíráno vložné. Jejich tradičními sponzory jsou European Office of Aerospace Research & Development of USAF v Londýně, Office of Naval Research Global (jeho pobočka byla v únoru

2010 zřízena i v Praze), U. S. Army International Technology Center (Atlantic), firmy Austin Detonator Vsetín, Indet Safety Systems (člen Nippon Kayaku Group) Vsetín, Explosia, a. s., Pardubice, OZM Research a další. Hlavním cílem těchto setkání je naučit nastupující mladou generaci vědecko-výzkumných a technických pracovníků prezentovat své výsledky před mezinárodním publikem. Třinácté setkání tohoto druhu se uskutečnilo v dubnu tohoto roku (viz na <http://www.ntrem.com>).

Pokud se týká další spolupráce ÚEnM se zahraničím, ta v oblasti chemie a technologie výbušnin nemůže mít charakter obchodního případu, poněvadž Univerzita Pardubice chybí licence na obchodování s vojenským materiálem (to je významný hendikep), pod kterou spadá i výuka zahraničních studentů za úplat. Pokud se týká čistě vědecké činnosti (bez úplaty), lze jen z nedávné doby vzpomenout přednáškové aktivity

na vědeckých ústavech a univerzitách v Číně, Moskvě, Izraeli a Egyptě, vědeckou spolupráci s Wojskową Akademiou Techniczną ve Varšavě, již vzpomenutou spolupráci se Singapurem, s Cavendish Laboratory na Univerzitě v Cambridge a dalšími.

V posledních čtyřech letech se daří postupně inovovat laboratoře ÚEnM z prostředků výzkumného záměru MŠMT řešeného Fakultou chemicko-technologickou. Tyto prostředky jsou ústavu přidělovány na základě množství a úrovně jím dosažených dílčích výsledků tohoto řešení. Je to dobrý vklad do rozvoje oboru energetických materiálů, který je zajištěn i dlouhodobě neklesajícím zájmem o studium této specializace a nástupem mladých, pro vědu a pedagogiku zapálených, celosvětově komunikativních a již i uznávaných učitelů.

prof. Ing. Svatopluk Zeman, DrSc.
vedoucí Ústavu energetických materiálů FChT

O veletrh práce byl velký zájem

Ve foyer pardubické univerzitní auly to ve středu 10. března vřelo. Na již devátý ročník veletrhu pracovních příležitostí „KONTAKT 2010“ dorazily stovky studentů z různých fakult univerzity.

Práci v regionu, ale i mimo něj zde nabídlo 26 nejprestižnějších firem z celé ČR. Každá společnost měla, stejně jako v minulosti, možnost v jednom dni prezentovat sebe a své nabídky a získat mladé a perspektivní zaměstnance.

Studenti a absolventi zase měli možnost získat přehled o tom, co která společnost nabízí, jaká je její kultura, zajistit si místo v trainee programu nebo získat stáž. Studenti nižších ročníků zde mohli najít například téma své diplomové práce či odbornou praxi.

„Zajímají mě programy firem, které přijmou absolventa na rok. Ten si projde celou firmou, naučí se práci v různých pozicích a získá větší flexibilitu, což je pro kariéru dobré,“ řekla studentka magisterského studia na Fakultě ekonomicko-správní Anna Dušková.

Každý návštěvník veletrhu obdržel katalog s prezentacemi firem. Mohl se tak rámcově zorientovat v aktuální nabídce jednotlivých společností a na stanoviště firem přicházet pro bližší informace. Někteří studenti si přinesli své životopisy, které personalistům předali.

Na závěr akce si studenti s velkým zájmem vyslechli rady od personalisty firmy PricewaterhouseCooper, jak se připravit na výběrové řízení a jak správně psát životopis. Přednášející Ing. Michal Novák zůstal v obležení studentů i po skončení přednášky a trpělivě odpovídal na konkrétní jednotlivé dotazy k doneseným životopisům. Všechny zúčastněné firmy si pochvalovaly dobrou organizaci akce a také zájem studentů. Poděkování patří proto všem, kteří se na přípravě a zajištění této akce podíleli.

Ivana Veselá
Informační a poradenské centrum FES

studentky DFJP a FES rozdávaly návštěvníkům akce katalogy s informacemi o firmách

prorektor prof. Rýdl a děkanka FES doc. Myšková si prošli jednotlivá stanoviště firem

studentky FES se zajímaly o trainee programy v ČSOB

studenti FChT v rozhovoru se zástupcem firmy Contipro Group

Adobe Flash Platform, Flex 4 a Air

Ve středu 9. března představil platform evangelista Adobe Tom Krcha 200 zájemcům z řad studentů Fakulty elektrotechniky a informatiky, SPŠE v Dobrušce, SPŠE a VOŠ v Pardubicích a SPŠ v Kolíně nejnovější trendy v oblasti Adobe Flash Platform, ukázky zajímavých aplikací ze světa, open-source frameworku Flex 4, Flash Build

der 4 a nový wireframe nástroj pro prototypování RIA aplikací – Flash Catalyst.

Ve 3 hodinách byly předvedeny příklady tzv. Augmented Reality a dalších zajímavých grafických možností Flashe včetně jazyku Pixel Bender pro práci s filtry. Hovořilo se o možnostech vývoje Flash aplikací pro mobilní telefony a TV/Set-Top-Box a aspek-

tech implementace, a v neposlední řadě také o novinkách společnosti Adobe Systems z Mobile World Congress 2010, zejména týkajících se tvorby aplikací pro mobilní telefony na platformě Android a iPhone.

Ing. Martina Zavadilová
Oddělení pro operační programy a rozvoj FEI

obr. 1 – 4 v rámci event marketingových akcí FEI byli studenti SPŠE a VOŠ Pardubice odvezeni na roadshow historickým autobusem ozdobeným logy fakulty
obr. 5 Adobe platform evangelista Tom Krcha

autor fotografií: Ing. Daniel Honc, Ph.D.,
Katedra řízení procesů FEI

Prof. Vopěnka přednášel na univerzitě

Dne 25. března navštívil naší univerzitu jeden z nejnámějších českých matematiků prof. Petr Vopěnka a před slušně zaplněnou posluchárnou A2 vystoupil s přednáškou nazvanou „Vyprávění o dvou hlavních proudech matematiky“. Sledoval v ní dvě základní linie matematického myšlení: matematiku

geometrického názoru, rozvinutou do nebyvalé krávy ve starém Řecku, a matematiku kalkulací, jejíž kořeny sahají do staré Indie, odkud se přes arabský svět do Evropy rozšířila číselná soustava umožňující efektivní provádění aritmetických operací. Věnoval se rovněž rozlišení platónského a aristotelského přístupu ke geometrickému a obecně matematickému jsoucnu, jež jsou v matematice stále patrné.

Prof. Vopěnka je jedním z posledních žáků Eduarda Čecha. Řadu let působil na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, kde ve druhé polovině 60. let a potom znovu v 90. letech vedl katedru matematické logiky. V 70. letech se zabýval především teorií množin a topologií a formuloval tzv. alternativní teorii množin. V pozdější době obrátil svou pozornost k filosofii matematiky a založil na MFF filosofický seminář, který představoval ve své době jedno z nemnoha ohnisek svobodného myšlení na půdě univerzity. V jeho rámci měli možnost

přednášet filosofové, kterým tehdejší režim bránil ve veřejném vystupování, např. Zdeněk Neubauer, Radim Palouš, Petr Rezek a další. V roce 1990 přijal Petr Vopěnka nabídku tehdejšího prezidenta Václava Havla a stal se na dva roky ministrem školství.

Prof. Vopěnka je autorem řady knih, které jsou vyhledávány čtenáři nejen z matematických kruhů. V současné době se ve spolupráci se Západočeskou univerzitou věnuje překládání a vydávání klíčových děl historie matematiky. Do Pardubic přivezl na ukázkou dosud vydané knihy Eukleidových Základů a Algebraický a aritmetický traktát Al Chwárizmího.

Přednáška prof. Vopěnky, stejně jako vystoupení jeho blízkého spolupracovníka doc. Jiřího Fialy, které se na naší univerzitě v rámci téhož cyklu uskutečnilo na podzim, byla nenápadným poselstvím o významu kultury a vzdělanosti, na který se i v akademickém světě často zapomíná.

Mgr. Libor Koudela
Ústav matematiky FES

Jana Hybášková diskutovala se studenty

V pondělí 22. března se uskutečnila na půdě Fakulty ekonomicko-správní přednáška dr. Jany Hybáškové na téma „Globalizace a Evropská unie“. Přednášku organizoval Ústav veřejné správy a práva FES ve spolupráci se zastoupením Evropské komise. Dr. Hybášková je bývalou poslankyní Evropského parlamentu, členkou Výboru pro za-

hraniční záležitosti a velvyslankyní v Kuvajtu, arabistkou.

První část přednášky byla zaměřena na téma globalizace. Co v dnešním světě znamená globalizace, jak se k tomu staví Evropská unie. Přednášející přiblížila svoje působení v Evropském parlamentu, diskutovala se studenty nad problémy, které oni spatřují

v současném globalizovaném světě, věnovala se rovněž problematice konkurenceschopnosti EU. Tu lze spatřovat zejména v automobilovém průmyslu, vědě, výzkumu a farmacii. Příležitosti pak představují nanotechnologie a biotechnologie. Problémem EU je však stárnutí populace a rostoucí konkurence zemí BRICu v průmyslové vý-

Ing. Mandysová, Ph.D. (vlevo) uvedla přednášku Dr. Jany Hybáškové (vpravo)

robě. Zazněla také problematika evropského a globálního zemědělství, produkce a zemědělských kvót.

Další část přednášky byla věnována zkušenostem z mise paní Hybáškové na Blízkém východě, společné dějiny Evropy s blízkovýchodním islámem a silné propojení mezi některými evropskými státy z oblasti Středomoří a islámskými státy. Na přednášku

navazovala diskuse, v rámci které dr. Hybášková odpovídala na dotazy posluchačů. Ty se týkaly nejen globalizace a EU a fungování evropských institucí, ale rovněž jejich zkušeností s působením v arabském světě.

*Ing. Ivana Mandysová, Ph.D.
Ústav veřejné správy a práva FES*

Odborníci přednášeli o současné ekonomice

Ústav ekonomie Fakulty ekonomicko-správní ve spolupráci s Evropským hnutím v ČR uspořádal pro studenty a pedagogy univerzity další přednášky o současné ekonomice. Dne 17.března vysvětlil Ing. Petr Mach, Ph.D., poradce prezidenta republiky, problematiku státního dluhu v ČR a v EU. Na základě komparace se situací v EU analyzoval vznik a vývoj státního dluhu v ČR, upozornil na nebezpečně narůstající diskrepanci mezi příjmy a výdaji našeho státního rozpočtu a navrhl některé možnosti řešení tohoto palčivého problému.

Další zajímavá přednáška se uskutečnila koncem března za podpory nadace Konrada Adenauera na téma „Východiska z krize“. V panelové diskusi vystoupili doc. Ing. Pavel Mertlík, CSc. z RaiffeisenBank, Ing. Miroslav Zámečník z Boston Venture a poradce NERV a ESO, dále PhDr. Petr Teplý, Ph.D.

ke studentům promluvili (zleva) Ing. Miroslav Zámečník, doc. Ing. Pavel Mertlík, CSc., PhDr. Petr Teplý, Ph.D.

z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Rozebrali zdroje současné finanční a ekonomické krize ve světě, poukázali na její odlišné dopady na českou ekonomiku a společně hledali cesty k jejímu překonání.

Ing. Petr Mach, Ph.D.

Zcela zaplněná aula byla odměněna kromě podnětných informací i malým dárkem.

*Ing. Jan Šolta, CSc.
Ústav ekonomie FES*

Studenti a pracovníci Fakulty ekonomicko-správní hodnotili v soutěži „Zlatý erb“

ocenění zástupci měst a obcí krajského kola soutěže „Zlatý erb“

Od ledna do března letošního roku probíhal dvanáctý ročník celostátní soutěže o nejlepší webové stránky a elektronické služby měst a obcí „Zlatý erb“. Soutěž probíhala v kategoriích: nejlepší webová stránka města, nejlepší webová stránka obce a nejlepší elektronická služba. Stejně jako v minulých ročnících této soutěže byla Univerzita Pardubice, v rámci spolupráce s Krajským úřadem Pardubického kraje, požádána o zajištění organizace poroty v krajském kole soutěže.

Role porotců se za univerzitu zhostili pracovníci Ústavu systémového inženýrství a informatiky Fakulty ekonomicko-správní Ing. Martin Novák – předseda, doc. Ing. Jitka Komárková, Ph.D., Ing. Jan Panuš, Ph.D., Ing. Stanislava Šimonová, Ph.D., Ing. Milan Tomeš, Dušan Kopecký a studenti FES Ing. Martin Jedlička, Ing. Filip Mezera, Ivana Knížková, Jana Křínková, Jiří Pražák a Lukáš Racek. Za Krajský úřad Pardubického kraje hodnotil PaedDr. Libor Nekvinda.

Porota rozhodla, že nejlepší webovou stránku má město Heřmanův Městec (<http://www.hermanuv-mestec.cz/>). Na dalších místech se

umístila města Králíky (<http://www.kraliky.eu/>) a Slatiňany (<http://www.slatinany.cz/>).

V kategorii nejlepší webová stránka obce bylo pořadí následující: Břehe (<http://www.obecbrehy.cz/>), Předhradí (<http://www.predhradi.cz/>) a Pustá Kamenice (<http://www.pustakamenice.cz/>).

V kategorii nejlepší elektronická služba obsadila první místo Pustá Kamenice se službou Digitalizovaná kronika obce a společně druhé a třetí místo pro Čepí a Starý Mateřov s obdobnou službou, a to zasílání aktuálních zpráv z obecního webu e-mailem.

Slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola soutěže „Zlatý erb“ proběhlo dne 26. března na Krajském úřadu Pardubického kraje za účasti jeho ředitele Ing. Jaroslava Folprechta a vedoucího oddělení informatiky Ing. Martina Halámky. Za Univerzitu Pardubice se vyhlášení zúčastnil předseda poroty Ing. Martin Novák a za stranu pořadatele soutěže „Zlatý erb“ Ing. Jan Savický.

Vítězové z krajského kola postoupili do kola celostátního, jehož výsledky byly vyhlášeny 12. dubna v Hradci Králové na konferenci „Internet ve státní správě a samosprávě“ (ISSS). Vítězem se staly webové stránky města Hranice (<http://www.mesto-hranice.cz/>) a webové stránky obce Petrovice (<http://www.oupetrovic.cz/>). Nejlepší elektronickou službu má Praha, a to Veřejné zakázky pod lupou (<http://zakazky.praha.eu/>).

Na stránkách soutěže „Zlatý erb“ (<http://zlatyerb.obce.cz/>) jsou k dispozici podrobné výsledky hlasování všech porotců a také fotogalerie ze slavnostního ceremoniálu.

Jako předseda poroty bych rád poděkoval všem porotcům a soutěžícím za jejich účast v soutěži a Ing. Martinu Halámkovi za dlouholetou úspěšnou spolupráci s naším ústavem.

Ing. Martin Novák

Ústav systémového inženýrství a informatiky FES

Diskuse o česko-německém sousedství

Na bavorské hranici funguje již několik let Centrum Bavaria Bohemia, ležící jižně od Rozvadova na západní straně hranice. Tato instituce se nachází v Schönsee, v obci, která je známá především svojí sochou svatého Jana Nepomuckého se dvěma obličejí. Jeden se dívá na západ, druhý hledí na východ. Tato symbolika je zde příznačná. V Schönsee se skutečně scházejí Češi i Bavoři, aby upevnili své sousedské vztahy. Od minulého roku tady vystupují také mladí vědci z českých i bavorských univerzit a představují projekty a závěrečné práce, které vytvořili.

Výzkum česko-německého sousedství je v poslední době na vzestupu. Za zmínku stojí mezinárodní symposium, které se konalo v listopadu 2009 v Regensburgu, které bylo věnováno tématu hranic. Dále i 14. setkání bohemistů, odehrávající se v březnu 2010 ve vědeckém institutu Collegium Carolinum v Mnichově. A nelze samozřejmě opomenout taktéž březnové setkání mladých vědců v Schönsee s mottem „Věda bez hranic“.

Zatímco konference v Regensburgu a Mnichově se zabývaly především minulostí a současností, ta v Schönsee byla zaměřena již spíše na budoucnost. Šlo v první řadě o utváření a formování tzv. třetího prostoru také na česko-bavorské hranici. Jako prostředky pro fungování tohoto nového sousedského fenoménu byly referenty vyzdviženy jazyk, divadlo, slavnosti, lidové hry a další. Zástupkyně Univerzity Pardubice, studentka oboru Německý jazyk pro hospodářskou praxi Fakulty filozofické Hana Zecková, přednesla své názory k tématu „Plzeň jako evropské hlavní město kultury 2015“. Referentka, která rok studovala v rámci Erasmu na španělské partnerské univerzitě Universidad Pablo de Olavide v Seville, hovořila o myšlence dalšího prohloubení česko-bavorských sousedských vztahů. Téma regionálního sousedství by mělo být podle jejího mínění jedním z bodů kandidatury západočeské metropole na výše zmíněný

Hana Zecková předává svou bakalářskou práci na téma Plzně vedoucímu Centra v Schönsee Hansi Eibauerovi

evropský titul. Na tento aspekt upozornila ostatně už před vánoční česko-evropská komise. Hana Zecková předala svou práci vedoucímu Centra Bavaria Bohemia, bývalému starostovi města panu Hansi Eibauerovi. Jedním výtiskem disponuje nyní i Magistrát města Plzně. V Pardubicích na Katedře cizích jazyků Fakulty filozofické se sousedství České republiky s německy mluvícími zeměmi stalo důležitým tématem výzkumu. Studenti se věnují této problematice v rámci svých závěrečných prací, vyučující o ní přednáší na vědeckých konferencích v tuzemsku i na partnerských evropských univerzitách, jako například před vánočními v Seville či na nadcházejícím zářijovém setkání v maďarském městě Pécs. Česko-německé sousedství přispívá k profilování pardubické germanistiky.

Lenka Kultová, Adam Stačina, Hana Zecková

studenti 3. ročníku oboru Německý jazyk pro hospodářskou praxi FF

Figurama 10. ročník

Letošního jubilejního ročníku výtvarné prezentace výtvarných vysokých škol se zúčastnili i studenti Fakulty restaurování. Každá ze zúčastněných škol má nárok na prezentaci 20 velkoformátových kreseb, maleb či lehkých plastik na téma figury v rozsáhlém katalogu, ve kterém jsou před-

staveny i jednotlivé zúčastněné školy. Tento rok jde o 12 škol z České republiky, Slovenska, Polska, Španělska a Spojených států.

Kromě katalogu pak každý rok proběhne putovní výstava, kterou hostí po nějaký čas některá z fakult. Letošní se odehrál v místě

první výstavy „Figuramy“ na Akademii výtvarných umění v Banské Bystrici 16. až 18. března a byli pozváni i 3 studenti s pedagogem z Fakulty restaurování. Práce naší fakulty obstály velice dobře ve srovnání se školami volného umění. Také setkání pedagogů a porovnání systému výuky přináší

obohacení o nové prvky ve výuce. Kontakt mezi studenty rozšiřuje pochopitelně povědomí o jiných školách a možnostech. V krásném prostředí Banské Bystrice to platilo jednoznačně.

Rozsáhlý katalog je možné si prohlédnout v univerzitní knihovně i knihovně Fakulty restaurování v Litomyšli.

*doc. ak. mal. Aleš Ogoun
vedoucí Ateliéru výtvarné přípravy FR*

obr. 1 – pohled z ateliéru Akademie výtvarných umění v Banské Bystrici
obr. 2 – prof. Boris Jirků koriguje práce našich studentů Pavla Rolečka, Jitky Goldmannové
obr. 3 – Lukáš Schorný také konzultuje
obr. 4 – závěr workshopu
obr. 5 – komise ceny rektora pro výstavu „Figuramy“ v Banské Bystrici, v pozadí kresby našich studentů, zleva: prof. Boris Jirků, akad. mal.; rektor AVU BB Igor Benca, akad. mal.; doc. Josef Mištera, akad. mal.; doc. Aleš Ogoun, akad. mal.
obr. 6 – AVU v Banské Bystrici

Dopravní fakulta Jana Pernera se úspěšně prezentovala na veletrhu „FOR LOGISTIC“

Pražský veletržní areál Letňany, který je již tradičním místem konání jarních veletrhů se strojírenskou tematikou, představil veletrh složený ze tří sekcí:

- For Industry, 9. mezinárodní veletrh strojírenských technologií,
- For Waste, 5. mezinárodní veletrh nakládání s odpady, recyklace, průmyslové a komunální ekologie,
- For Logistic, 2. mezinárodní veletrh dopravy, logistiky, skladování a manipulace.

Od 30. března do 1. dubna 2010 měli návštěvníci veletrhu možnost zhlédnout zajímavé expozice, exponáty a technologie, zúčastnit se odborných seminářů, firemních prezentací a praktických ukázek firem.

Dopravní fakulta Jana Pernera se veletrhu „For Logistic“ účastnila s podporou Svazu spedice a logistiky ČR (SSL) a České logistické asociace (ČLA), se kterými sdílela prezentační plochy. Obě organizace: SSL, zastoupený svým výkonným ředitelem Ing. Janem Eklem, a ČLA, zastoupená svým prezidentem Ing. Františkem Kynclem, Ph.D. patří

mezi dlouholeté partnery a „přátele“ Dopravní fakulty Jana Pernera.

Za Dopravní fakultu Jana Pernera se veletrhu zúčastnili a v rámci expozice fakultu na stánku prezentovali doc. Ing. Rudolf Kampf, Ph.D. a Ing. Nina Kudláčková, Ph.D. z katedry dopravního managementu, marketingu a logistiky, prof. Ing. Václav Cempírek, Ph.D. a Ing. Hana Císařová z katedry technologie a řízení dopravy a proděkan pro vnější vztahy doc. Ing. Petr Průša, Ph.D. za vedení fakulty.

Na veletrhu vystavovala řada firem a institucí, se kterými proběhlo v průběhu akce několik formálních, ale také neformálních jednání (mj. Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Česká asociace novinářů a publicistů cestovního ruchu, CE Solutions, s.r.o., Auto-Locator, s.r.o., BIBUS, s.r.o., Kühne+Nagel, spol. s.r.o., ICZ, a. s., JIPOCAR, s.r.o. a další). Podařilo se navázat nové kontakty i detailně rozebrat možnosti spolupráce jak v oblasti pedagogické (vyzvané přednášky, vypisování témat bakalářských a magisterských prací), tak i v oblasti výzkumné a vývojové.

Veletrhu se účastnily nejen domácí firmy, ale také zástupci zahraničních firem. Jako perspektivní partner se jeví firma Transics International N.V. zabývající se vývojem a výrobou inteligentních palubních jednotek pro silniční vozidla. Firma projevila konkrétní zájem na spolupráci s Dopravní fakultou Jana Pernera ve formě přednášek pro studenty, finanční podpory konferencí a seminářů a spolupráce na výzkumu a vývoji.

Na veletrhu již tradičně zavítali také studenti středních škol, převážně pražských a středočeských. Většina studentů Dopravní fakulty Jana Pernera a Univerzitu Pardubice sice znala, mimo jiné z prezentačních akcí na středních školách pořádaných fakultou, i přesto se ale našli studenti, kteří dostačující informace postrádali.

Mezi návštěvníky veletrhu se objevili i současní studenti Dopravní fakulty Jana Pernera. Jejich návštěva našeho stánku byla velice potěšující. Studenti se veletrhu zúčastnili proto, aby získali vhodné kontakty, materiály a informace nezbytné pro řešení svých bakalářských a diplomových prací. Našli se

obr. 1 – studentky DFJP při získávání podkladů na diplomové práce
 obr. 2 – Ing. Císařová diskutuje se studenty
 obr. 3 – prezentace DFJP se osobně ujal doc. Kampf a doc. Průša
 obr. 4 – zájemci o studium na DFJP
 obr. 5 – proděkan pro vnější vztahy jedná s Ing. Martinou Gregarovou, tajemnicí České logistické asociace, o. s.

však i takoví, kteří si na veletrhu hledali vhodného zaměstnavatele. I to je pro fakultu impulsem k aktivní spolupráci s firmami, které našim absolventům mohou nabídnout budoucí pracovní uplatnění.

Na veletrhu se prezentovala také naše „spřátelená konkurence“ z jiných vysokých škol. Mezi vystavovateli veletrhu byla: Fakulta strojní ČVUT v Praze, Technická fakulta České zemědělské univerzity v Praze, Fakulta strojní Technické univerzity v Liberci,

Fakulta strojní Západočeské univerzity v Plzni, Fakulta stavební ČVUT v Praze a Vysoká škola logistiky Přerov.

Celkově lze akci označit za velice úspěšnou. Je třeba konstatovat, že i kdyby se díky veletrhu přihlásil na fakultu jen jeden student navíc, navázala a rozběhla se spolupráce s jednou firmou nebo se začal řešit jeden projekt, už tehdy by se náklady, které má fakulta na rozdíl od ostatních vystavovatelů

zanedbatelné, na veletrh mnohonásobně vrátily.

Veletržní přehlídky patří mezi spolehlivé marketingové nástroje prezentace firem, jejichž heslem je „vidět a být viděn“. V případě Dopravní fakulty Jana Pernera a její prezentace na veletrhu se ho podařilo beze zbytku naplnit.

*doc. Ing. Rudolf Kampf, Ph.D.
 Katedra dopravního managementu,
 marketingu a logistiky DFJP*

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
 MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Univerzita
 Pardubice

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

Přednáškový cyklus RNDr. Jiřího Pfliegera, CSc. v rámci projektu TEAM CMV

Ve středu 31. března se na naší univerzitě v areálu Fakulty chemicko-technologické uskutečnila „startovní“ přednáška z cyklu šesti přednášek RNDr. Jiřího Pfliegera, CSc. na téma „Funkční materiály a organické materiály pro fotoniku a elektroniku“.

Cyklus přednášek RNDr. Jiřího Pfliegera, CSc. z Ústavu makromolekulární chemie Akademie věd České republiky je pořádán v rámci projektu Podpora odborného vzdělávání rozvoje vědecko-výzkumného týmu

Centra materiálového výzkumu Pardubice (TEAM CMV). Za jeho řešení zodpovídá tým složený ze zástupců Fakulty chemicko-technologické, Centra materiálového výzkumu a Oddělení pro rozvoj a mezinárodní vztahy. Projekt je financovaný z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Přednášky jsou součástí první klíčové aktivity projektu s názvem „Teoretické a prak-

RNDr. Jiří Pflieger, CSc. při úvodní přednášce 31. března

tické vzdělávání českými odborníky". Přestože jsou cíleny především na Ph.D. studenty a vědecko-výzkumné pracovníky Fakulty chemicko-technologické, jsou otevřeny odborné veřejnosti a dalším zájemcům. Účastníci kurzu mají možnost získat v rámci přednášek detailní informace o elektrických a optických vlastnostech polymerů, přípravě aktivních struktur a jejich praktickém

využití a o základních myšlenkách molekulární elektroniky.

RNDr. Jiří Pflieger, CSc. v současné době pracuje jako vedoucí skupiny elektronových jevů na Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, v.v.i., kde se zabývá vývojem a výzkumem polymerů pro elektroniku a foto-

niku. Pedagogicky působí na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

*Ing. Lenka Vítková
vedoucí vzdělávacích aktivit projektu TEAM CMV,
Oddělení pro rozvoj a mezinárodní vztahy UPa
Ing. Helena Volejníková
referentka propagace a publicity projektů,
Oddělení propagace a vnějších vztahů UPa*

Konference „Travel & Internet“

Dne 15. dubna se v prostorách Univerzity Pardubice konala odborná konference zaměřená na problematiku cestovního ruchu a internetu pod názvem „Travel & Internet“. Hlavním pořadatelem této akce byla společnost Darkmay, s.r.o., která je jedním z předních subjektů vyvíjejících internetové systémy pro cestovní ruch. Dalšími partnery konference byla Fakulta ekonomicko-správní naší univerzity, Česká marketingová společnost, Asociace cestovních kancelářů, cestovní kancelář Neckermann a společnost MADI Travel Market. Akce byla určena pro tyto cílové skupiny posluchačů:

- studenty Fakulty ekonomicko-správní,
- cestovní agentury v ČR,
- cestovní kanceláře v ČR,
- odbornou veřejnost v oblasti cestovního ruchu a marketingu.

Konference byla setkáním odborníků z oblasti cestovního ruchu, kteří se zabývají problematikou internetových projektů, internetového prodeje a marketingu. Konference byla rozdělena do následujících dvou částí:

- informace o aktuálních otázkách cestovního ruchu na internetu,
- odborné workshopy poskytovatelů rezervačních a prodejních systémů.

Konferenci zahájil krátkým projevem ředitel společnosti Darkmay, s.r.o., Jan Dufek, který přivítal všechny zúčastněné, a poté předal slovo prvnímu přednášejícímu, kterým byl pan Michal Veber z Asociace cestovních kancelářů (ACK) ČR. Informoval o činnosti ACK, jejíž hlavní náplní je zastupování hospodářských zájmů cestovních

kancelářů, podpora jejich informovanosti, rozvíjení činnosti a profesní prestiže. Zdůraznil, že úkolem ACK je kultivování českého trhu cestovního ruchu, iniciace tvorby příslušné legislativy a hospodářských opatření ve vztahu k cestovnímu ruchu. S přednáškou na téma „Management a marketing cestovního ruchu“ vystoupil prof. PhDr. Karel Lacina, DrSc. z Fakulty ekonomicko-správní. Přednášející se ve svém vystoupení zejména zaměřil na specifické znaky managementu a marketingových nástrojů v oblasti cestovního ruchu. Po krátké přestávce dále následovaly přednášky Marie Divišové z Agentury MADI na téma „Softwarová řešení pro cestovní kanceláře a agentury“, Martina Hyšky z cestovní kanceláře Neckermann „Trendy v cestovním ruchu z pohledu cestovních kancelářů“ a Jana Dufka „Problematika online systémů v ČR.“

Odpoledne následovaly dva odborné workshopy, které byly orientovány na problematiku rezervačních systémů pro cestovní kanceláře a také na nástroje a správu systému CeSYS.

Kromě toho, že se konference „Travel & Internet“ setkala s velkým zájmem ze strany odborníků z oblasti cestovního ruchu a marketingu, byla také zajímavou akcí pro studenty Fakulty ekonomicko-správní, kterým umožnila seznámit se obecně s problematikou podnikatelského prostředí v cestovním ruchu ČR. Praktické informace, které jim akce nabídla, mohou využít jak při svém studiu, tak ve svém budoucím povolání.

*doc. Ing. Marcela Kožená, Ph.D.
vedoucí Ústavu ekonomiky a managementu FES*

5. mezinárodní vědecká konference Teorie a praxe v dopravě

Ve dnech 11. a 12. února se na Dopravní fakultě Jana Pernera (DFJP) uskutečnil již 5. ročník mezinárodní vědecké konference pod názvem „Teorie a praxe v dopravě“. Partnery konference byli: ČD Cargo, KPM Consult, Skanska, Doprava-technicko ekonomická revue, IEEE, Chládek a Tintěra, AŽD Praha a Oltis Group.

Konferenci zahájila svým projevem předsedkyně organizačního výboru doc. Tatiana Molková, která srdečně přivítala účastníky z celkem 13 evropských zemí. Dalšími řečníky byli děkan Dopravní fakulty Jana Pernera prof. Bohumil Culek a rektor Univerzity Pardubice prof. Miroslav Ludwig, kteří kromě jiného poděkovali za bohatou účast na již tradiční mezinárodní vědecké konferenci i v době ekonomické krize. Poté se řízení plenárního jednání ujal prof. Jaroslav Menčík.

Po ukončení obou částí pléna konference pokračovala ve dvou sekcích, a to „Ekonomika a technologie v dopravě“ a „Dopravní prostředí a dopravní infrastruktura“.

z první řady přihlíží zleva děkan Dopravní fakulty Jana Pernera prof. Bohumil Culek a rektor Univerzity Pardubice prof. Miroslav Ludwig

Náročný program prvního dne skončil až ve večerních hodinách společenským setkáním, na němž účastníci konference neformálně pokračovali v započatých diskusích. V pátek 12. února pokračovala konference dalším programem v obou sekcích a také byl zahájen doprovodný seminář konference „Elektrotechnická zařízení v dopravě“, jehož pořadatelem byla katedra elektrotechniky, elektroniky a zabezpečovací techniky v dopravě (KEEZ). Vybrané přednášky semináře byly zvoleny tak, aby co nejlépe vystihovaly současné trendy v železniční a silniční dopravě.

Celkem bylo předneseno 13 příspěvků v plénu a 30 příspěvků v sekcích.

Oficiálního ukončení konference se ujal proděkan pro vnější vztahy DFJP doc. Petr Průša, který účastníkům konference tlumočil pozdrav děkana Dopravní fakulty a poděkoval jim za podnětné a plodné úsilí, které všechna společná jednání provázelo. Především ocenil představení nových témat a trendů nejen ve vědecké práci v oblasti dopravy, ale i v uvedení jejich výsledků do praxe, a cenné podněty, které konference přinesla v oblasti propojení praxe v dopravě a odborného vysokoškolského vzdělávání.

O slovo na závěr se přihlásili také pánové Mustafa Özen, Joop Pauwelussen a Günter Hertel. Všichni tři velmi kladně hodnotili odbornou úroveň i průběh konference.

V závěrečném rozloučení samozřejmě nechyběla ani pozvánka na 6. mezinárodní vědeckou konferenci, která se bude na půdě Dopravní fakulty Jana Pernera konat v roce 2013.

*doc. Ing. Petr Průša, Ph.D.
proděkan pro vnější vztahy DFJP*

obr. 1 – prof. Paul Pauwelussen z HAN University of Applied Sciences v Nizozemí prezentuje svůj příspěvek
obr. 2 – prorektorka doc. Molková při úvodní zdravotní
obr. 3 – předsedající profesor Menčík předává slovo Ing. M. Özenovi z Anadolu University v Turecku

7. studentská vědecká konference Fakulty zdravotnických studií

Ve čtvrtek dne 25. března se na Fakultě zdravotnických studií (FZS) uskutečnila 7. studentská vědecká konference.

Konference se konala v areálu Fakulty zdravotnických studií v Průmyslové ulici v Pardubicích. Bylo prezentováno 14 prací studentů 2. a 3. ročníků studijního programu Ošetrovatelství, studijních oborů Všeobecná sestra, Porodní asistentka a Zdravotnický záchranář a 1 práce studentky navazujícího magisterského studijního programu Ošetrovatelství.

Odborná komise, která hodnotila prezentace jednotlivých studentek, byla složena z odborníků z klinické praxe a z pedagogů FZS. Předsedkyní odborné komise byla Mgr. Alena Brdičková, vedoucí Oddělení vzdělávání Pardubické krajské nemocnice, a. s., dalšími členkami byly: MUDr. Magdaléna Fořtová, primářka Anesteziologicko resuscitačního oddělení Pardubické krajské nemocnice, a. s., Ing. Jana Holá, Ph.D., vedoucí katedry zdravotnické informatiky, Mgr. Marie Holubová, zástupkyně vedoucí katedry ošetrovatelství, a Petra Mandysová, MSN, proděkanka pro vědecko-výzkumnou činnost a zahraniční styky.

Vítězkou bakalářských studijních oborů se stala Petra Vytisková, studentka 3. ročníku studijního oboru Všeobecná sestra, s prezentací na téma „Vliv edukace na stravovací zvyklosti adolescentů“. 2. místo obsadila Kristýna Suchá, studentka 3. ročníku studijního oboru Všeobecná sestra, s prezentací s názvem „Spolehlivost kontrolních vyšetření u tří čichových screeningových testů“. Na 3. místě se umístila Petra Berková, studentka 3. ročníku studijního oboru Všeobecná sestra, s prezentací na téma „Pitný režim u adolescentů“. 4. místo obsadila Lenka Malíšková, studentka 3. ročníku studij-

pohled na vítězky studentské soutěže

ního oboru Všeobecná sestra, s tématem „Bolesti spojené s totální endoprotézou kolenního kloubu“. Na 5. místě se umístila a zároveň vítězkou ankety studentů se stala studentka 3. ročníku studijního oboru Všeobecná sestra Monika Klementová s prezentací s názvem „Stres u adolescentů“.

Jmenované studentky reprezentovaly Fakultu zdravotnických studií na V. celostátní studentské vědecké konferenci bakalářských a magisterských studijních oborů Všeobecná sestra, Porodní asistentka a Zdravotnický záchranář, kterou FZS pořádala dne 22. dubna v KD Hronovická ve spolupráci s Pardubickou krajskou nemocnicí, a. s., v rámci V. pardubických zdravotnických dnů.

*Mgr. Jana Levová a Mgr. Eva Petrásková
Katedra ošetrovatelství FZS*

Vzdálený přístup ke službám vnitřní sítě univerzity

Informační centrum v únoru 2010 zprovoznilo novou službu vzdáleného přístupu ke službám vnitřní sítě univerzity, které uživatelé běžně využívají, když jsou fyzicky přítomni v areálu UPa. Vybrané služby jsou nyní přístupné i z internetu pomocí vzdáleného (VPN) přístupu, což uživatelům přináší pohodlí a zvyšuje jejich mobilitu.

Datová síť UPa má z hlediska bezpečnosti několik zón, což je již zmíněná vnitřní síť univerzity, ve které se ocitá uživatel připojený datovým kabelem v prostorách UPa nebo učebnách. V ostatních případech je uživatel připojen do internetu, což je z hlediska UPa vnější síť.

Je-li uživatel z UPa připojen kdekoli do internetu (typicky doma, na cestách nebo je součástí kterékoliv vnější sítě) a potřebuje využít službu, která je přístupná pouze z vnitřní sítě UPa, musí použít službu VPN spojení.

Služba VPN (Virtual Private Network) je šifrované zabezpečené připojení uživatele (počítače), který je součástí vnější sítě, do vnitřní sítě. „Šifrovaný tunel“ je navázán a zakončen mezi klientem (počítačem uživatele) a hraničním prvkem datové sítě UPa. Informace předávané tunelem jsou pro zbytek internetu nesrozumitelné.

V průběhu připojení ke službě VPN se musí uživatel autorizovat platným přihlašovacím jménem (NetID) a heslem. Tím je zajištěno, že uživatel je studentem nebo zaměstnancem UPa.

Služba VPN není přístupná z vnitřní sítě UPa.

Připojení k VPN zahájíte zadáním adresy <https://vpn.upce.cz> do webového prohlížeče. Dále budete vyzváni k zadání svého NetID a hesla. Podle typu a verze prohlížeče se do vašeho počítače nainstaluje klient zabezpečeného připojení. Navázané VPN spojení signalizuje ikona „Cisco AnyConnect VPN Client“.

Aktuální informace a podrobný návod k použití naleznete na WWW stránkách IC <http://ic.upce.cz> v sekci „Pokyny a návody“ pod odkazem „VPN na UPa“. V případě problémů a nejasností můžete kontaktovat administrátory na adrese vpn@upce.cz.

V současné době jsou prostřednictvím VPN přístupné tyto služby:

a) Pro studenty a zaměstnance

- www aplikace pro změnu hesla k netID (<http://heslo.upce.cz>),
- terminálové služby pro přístup k elektronickým informačním zdrojům knihovny (EIZ) přes klienta terminálové služby (<http://terminal.upce.cz>),
- další výukové servery a služby jednotlivých fakult,
- servery pro ověřování platných SW licencí,
- obecné síťové a aktualizací služby pro mobilní klienty.

b) Pro zaměstnance

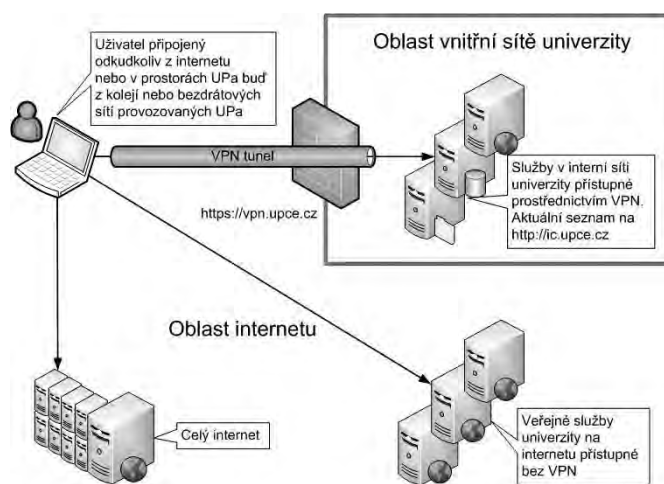
- osobní home adresáře, tj. souborové služby (nutno ručně připojit síťovou jednotku pomocí vašeho NetID: (upce.cz/home2homebase_NetID),

- iFIS, tj. WWW rozhraní v ekonomickém systému (<http://ifis.upce.cz>).

Předplacené EIZ, které jsou vázány na IP adresu z interní sítě UPa, lze tak využívat i z vnějších sítí a internetu prostřednictvím VPN a terminálové služby.

Při využití služby VPN se jedná o virtuální přenesení uživatele do vnitřní sítě UPa pro potřeby využívání vnitřních služeb UPa, nicméně všechny ostatní externí komunikace uživatele do internetu probíhají internem napřímo! To znamená, že do šifrovaného tunelu jsou zabaleny pouze požadavky směřované do vnitřní sítě UPa. Uživatel je nadále součástí internetu.

Logické schéma připojeného uživatele je uvedeno v následujícím obrázku:

Vzdálené připojení nepřináší jenom výhody, ale jsou s ním spojena i možná bezpečnostní rizika. Například kompromitovaný (napadený) počítač, který uživatel použije pro VPN, může pod identitou uživatele nevědomky přesměrovávat vnější internetový provoz do vnitřní sítě UPa.

Z toho vyplývají zásady, které byste měli stále dodržovat:

- nenavazujte VPN z neznámých počítačů, které mohou být kompromitované (možný výskyt keyloggeru – snímání hesla přes klávesnici, zavirované PC, součást Botnet sítě apod.),
- udržujte veškerý používaný SW v aktuálním stavu – operační systém, antivirový program, používejte personální firewall,
- nikomu nikdy žádným způsobem nesdělujte svoji elektronickou identitu (NetID a heslo), heslo si pravidelně měňte.

Jen tak si udržíte výhody na své straně.

Ing. Jiří Slanina

Oddělení správy systémů a sítí, Informační centrum UPa

Jak je důležité mít Buddyho

Letiště Praha je v dopoledních hodinách přelidněné. Už dobrou půlhodinu přešlapuji v východu z Terminálu 2 a v ruce žmoulám papír s uvítacím nápisem v portugalském jazyce. Netrpělivě vyčkávám jedny z prvních studentů, kteří v novém semestru přijíždějí do Pardubic na studijní pobyt Erasmus.

Dveře východu se otevírají a z jejich útroby vycházejí dva kluci obtěžkaní horou zavazadel. Pohled na můj uvítací plakát v jejich ma-

teřštině jim vykrouží široký úsměv na tváři. Díky Facebooku vím, že mám tu čest s Victorem Linem Caladem a Luisem Miguelem Duarte, studentům ekonomické fakulty z portugalského ostrova Madeira, kteří si díky příznivým ohlasům jejich loňských předchůdců vybrali právě Pardubice, aby zde strávili jeden akademický rok. Tak jako oni přijíždějí každým rokem do Pardubic desítky zahraničních studentů na studijní program Erasmus. Mezi ty univerzity, se

kterými si UPa vzájemně „čenzuje“ studenty, patří např. italské Salerno, německá Jena, španělská Sevilla, portugalský Lisabon, polská Wrocław, bulharský Plovdiv, slovenská Ljubljana, turecký Istanbul či již zmíněná Madeira. Studenti u nás nejčastěji studují na Fakultě ekonomicko-správní dále pak na Fakultě filozofické a hrstka také na Dopravní fakultě Jana Pernera. V Pardubicích většinou stráví jeden semestr, ovšem často dochází k situaci, že si pobyt prodlužují. Erasmus je totiž jedinečná příležitost k tomu, jak si zlepšit své jazykové schopnosti, poznat kulturu cizí země a vycestovat do okolních zemí.

K lepší orientaci studentů v novém prostředí slouží Buddy systém, což je dobrovolnická činnost studentů, podpořená Centrem mezinárodních mobilit (Oddělení pro vzdělávání a výzkum) Univerzity Pardubice. V rámci Buddy systému je každému zahraničnímu studentovi přidělen jeden český student – buddy (v překladu znamená kamarád). Český buddy pomáhá zahraničnímu studentovi s problémy během prvních týdnů v Pardubicích, především s překonáváním jazykových bariér, orientací v Pardubicích a na univerzitě, dále také s administrativními záležitostmi spojenými s jeho příjezdem a pobytem. V případě studentů přijíždějících ze zemí mimo EU se jedná i o překladatelskou pomoc na cizinecké policii, kde se musí ihned po příjezdu nahlásit. Kromě pomoci studentům je činností Buddy systému i pořádání výletů, sportovních akcí a národních večerů, kdy v průběhu semestru studenti představují formou prezentace svojí zemi a kulturu. Mezi nejoblíbenější akce pořádané Buddy systémem patří „Games without borders“, při kterých se pardubičtí erasmáci utkávají v různých sportovních disciplínách s jejich kolegy z Univerzity Hradec Králové, dále paintball v Mimoni, výlet do středověké hospody v Dětenicích či již zmíněné „National evenings“. Studenti, kteří jsou členy Buddy systému, dělají své aktivity dobrovolně a nedostávají žádnou finanční odměnu. Většina z nich vstoupila do Buddy systému za účelem zlepšení jazykových dovedností a s výhledem aktivního využití volného času. Jedním z univerzitních Buddies jsem i já.

Po příjezdu z Prahy do Pardubic se s Portugalcí přesouváme do univerzitního kampusu. Po vyřízení potřebných formalit na recepci, při kterých je nezbytně nutná moje pomoc, protože ani jedna z recepčních (které my studenti nazýváme jednoduše „kolejbaby“) neumí mluvit anglicky, pomáhám klukům se stěhováním do jejich pokojů, ze kterého evidentně nejsou moc nadšeni, protože kvalita ubytovacích prostor na kolejích není zrovna na dobré úrovni. Během stěhovacích manévrů se potkáváme s dívkou, podle jejíž špatné angličtiny s typickým italským akcentem na první poslech poznávám, že je ze salernské univerzity. Právě studenti ze Salerna bývají každý rok v Pardubicích zastoupeni v hojném počtu. Dívka se nám lámovou angličtinou představuje jako Roberta Gioia a projeví svou typickou jižanskou pohostinnost tím, že mě pozve na kávu. Její spolubydlící Italka Alessandra Gilliberti si v přítomnosti své rodiny právě zvelebují pokoj. Matka Gilliberti mě pozdraví a přátelsky políbí na obě tváře. Pak zavelí zbytek rodiny, a ti začnou postupně představovat pokoj. Ověřuju si tak ono známé tvrzení, že je to právě matka, kdo je v italské společnosti „Cappo della Famiglia“ neboli hlava rodiny. Alessandra mluví anglicky velice špatně, tudíž se při konverzaci se mnou neustále zadržává, prokládá věty italskými slovy či používá Robertu jako tlumočnicka. Slabá znalost anglického jazyka je jedním z největších problémů studentů přijíždějících ze zemí jižní Evropy. Zejména Italové nejsou po příjezdu téměř schopni komunikovat, jejich slovní zásoba je slabá, nemluvě o neznalosti gramatiky. Bohužel to není problém jen studentů ze Salerna, ale celé italské společnosti, protože kvalita výuky jazyka bývá na školách velice nízká a zejména na jihu chybí odpovídající počet kvalifikovaných pedagogů. Dalším problémem, který Italům brání v rozvíjení jejich jazykových dovedností je i přehnaný patriotismus, což v praxi

znamená, že se raději sdružují mezi sebou, komunikují výhradně v italštině a brání se komunikaci s cizinci.

Večer probíhá první setkání s Erasmus studenty. Kolega Libor mi představuje skupinu studentů z Wrocławu a z Krakova, jejichž jména si bohužel nejsem schopná zapamatovat. Zatímco Poláci hned ochutnávají české pivo a zapojují se do konverzace, Polky se tváří velice chladně a od ostatních se separují, což je pro ně typické. Studenti z Madeiry a Itálie na sebe neustále pokřikují a jejich „nakřáplé“ hlasy se rozeznávají prostorem studentského klubu Áčko. Kolem půlnoci, kdy jsou už v dobré náladě, se mi náhle rozdrní telefon. Kolegyně z Buddy systému prosí, jestli bych nemohla na nádraží vyzvednout „její“ Turky. Ve vestibulu pardubického nádraží se setkávám s Nilay a Kayou, studenty z univerzity Marmara Istanbul. Dle jejich slov je tento rok jejich posledním na univerzitě, a proto je čeká spousta práce spojené s psaním diplomové práce. Doprovázím je na kolej a předávám všechny důležité informace.

Druhý den ráno se na vrátnici kolejí setkávám s dalším studentem z Turecka. Společně si procházíme všechna důležitá místa univerzitního kampusu (knihovnou počínaje, studentským klubem A konče) a exkurzi završíme prohlídkou Fakulty filozofické, kde bude studovat anglický jazyk. Cestou zpátky na koleje mjíme skupinu šesti Turků, kteří bezradně bloumají před kolejemi. Ujímám se jich a předávám jim stejné informace jako předchozímu studentovi. Stěžují si, že je nekontaktovali čeští studenti, kteří jim slíbili pomoc. Moc se tomu nedivím, protože ačkoliv v Buddy systému je okolo dvaceti dobrovolníků, těch skutečně aktivních je jen hrstka.

Procházím s Turky, ke kterým se připojují další a další, stejná místa jako s předchozím studentem. Turci nejsou informováni téměř o ničím, takže mě zahlcují otázkami týkající se studia a jeho organizace, na něž bohužel nejsem schopná odpovědět, a tak je odkazují na studijní oddělení a jejich fakultního koordinátora. Po prvotním zmatku, který se mi naštěstí podařilo zmírnit, se na popud Turků přesouváme do supermarketu Lidl, kde jim dávám výklad o potravinách, což neujde pozornosti prodavaček, které mi následně vyčíní za to, že si Turci nevzali košík. Dlouhou dobu postáváme u mrazáku s masem, kde je na jejich přání poučuji, které potraviny jsou nežádoucí (jejich náboženství jim totiž zakazuje jíst vepřové maso). Turci se mi postupně představují, ale jména jako Okan, Kutay, Tugba, Ayla, Aise, Omer, Demet jsou pro mě téměř nezapamatovatelná. Raději si je zapisují do zápisníku, aby dřív nebo později nedošlo k nechtěnému faux-pas.

Druhý den ráno vyrazím s tureckými studenty, jejichž počet se mezitím vyšplhal na dvanáct, na cizineckou policii. Připojují se k nám Řeci a Portugalcí, protože pokládají naši výpravu za výletní. Marně se jim snažím vysvětlit, že jdu s Turky na cizineckou policii, kam oni nemusí. Nerozumějí mi, protože co se týká angličtiny, jsou na tom Portugalcí stejně špatně jako Italové. Velká skupina hlučných cizinců se neobejde bez pozornosti pardubických občanů, kteří nás během cesty několikrát odkážou do p...e, a to především za chůze ve špatném pruhu chodníku.

Na cizinecké policii dochází k velkému fiasku. Po příchodu se musíme protlačit skupinou Rusů a Ukrajinců, která se zoufale snaží dostat dovnitř. Vysvětluji policistovi, že vedu studenty, a zoufale ho prosím, ať nám dá přednost. Policista se nade mnou smiluje, a nám se podaří protlačit dovnitř skrz skupinu dělníků z východu. Policisté v příjímáči kanceláři pochopitelně neumí anglicky, takže opět plním funkci tlumočnicka. Vyslechnu si pár rábdoby vtipných narážek na adresu tureckých dívek. Turci se mě vypyávají, co to říkají, a mě nezbyvá nic jiného než jim lhát a zabránit tak tomu, aby si hned první den udělali o naší zemi jistý názor. Dochází k nečekaným problémům, protože jejich dokumenty jsou v angličtině, což je nežádoucí,

protože „unie neunie, jsme v Český republice a všechny dokumenty musí být česky“ (teď doslova cituji jednoho z policistů). Domluví se s méně primitivním policistou na příštím termínu návštěvy a odvádím svou skupinku pryč. Snažím se jim vysvětlit situaci, odkazují je na překladatelku úředních dokumentů, avšak oni nechápou neustále argumentují tím, že Česká republika je členem EU. Bezradně krčím ramena a říkám: „Welcome in our country.“

Navečer se koná první oficiální akce pořádaná Buddy systémem, zvaná Tour de Pardubice, kdy necháváme studenty bloumat po pardubických ulicích a sami si dopřáváme chvíli odpočinku na stanovištích jako Potrefená husa, Che's Bar či Na Plzeňce, kam postupně přicházejí a my jim podáváme informace o městu. Exkurzi městem společně zakončíme v baru Road Café, kde se sdružujeme až do pozdních nočních hodin ☺.

Druhý den je ve znamení sportu. Kolegyně Lada, která má na starosti veškeré sportovní aktivity, pořádá odpoledne volejbalový turnaj. Všichni erasmáci, kteří zatím dorazili do Pardubic, se zúčastňují. Můj student Muhammet si neustále stěžuje, že mu chybí turecké jídlo, a tak se ho k jeho velké radosti místo na hřiště zavedu k Durum vedle hlavního nádraží, kde poobědvá kebab a přitom prohodí pár slov s prodáváčem v jeho mateřském jazyce. Záhy mi volá kolegyně Martina a prosí mě, jestli bych se jí na nádraží nepodívala po jejím studentovi z Brazílie, kterého postrádá. Ve vestibulu nádraží spatřím vysokého mladíka se zoufalým výrazem v očích a mapou Pardubic v ruce. Alex Scortecci má za sebou několikahodinový let

ze Sao Paula, tudíž je k smrti vyčerpán a evidentně i dezorientován. Doprovázím ho až ke kampusu, kde si ho přebírá kolegyně Martina. Opodál bloumá skupina studentů, a já, ačkoliv již značně unavena, jsem připravena předat stejné informace. K mému štěstí jsou to bratři ze Slovenska, tedy erasmáci z Prešova, kteří žádné informace nepotřebují, jen se zeptají, kde mohou koupit flašu slivky. Připomínám jim, aby se zítra nezapomněli zúčastnit společného výletu na Kunětickou horu.

Všechny tyto aktivity se konají v rámci tzv. Welcome week, který probíhá ještě před začátkem školy a při němž se studenti seznamují nejen mezi sebou, ale také se členy Buddy systému.

Celé toto období před začátkem školy je završenou tzv. Welcome party, kdy se Erasmus studenti a členové Buddy systému scházejí ve studentském klubu Dýdy Baba a baví se tradičním uvítacím ceremoniálem, tj., že si vzájemně píšou vzkazy na bílá trička s logem Univerzity Pardubice. Erasmáci, jejichž počet se v letošním semestru pohybuje okolo 90, jsou z akce nadšení, čmárají si po tričkách, lijí do sebe alkohol a neustále říkají, jak jsou Pardubice úžasné.

A my, členové Buddy systému, je pozorujeme, smějeme se, protože stejný obrázek vidáme každého půlroku, rozdíl je jen v sestavě, nikoliv ve zvycích. A stejně jako se smějeme teď, budeme se smát i na jaře, za rok, za dva.....

Iveta Nováková

členka Buddy systému a studentka bakalářského studijního oboru
Historicko-literární studia FF

Rozhovor s Michalem Loučem – jedním z autorů a editorů publikace „Českoslovenští političtí vězni. Životní příběhy“

Když se mi dostala do rukou publikace autorů Tomáše Boušky, Kristýny Buškové, Petry Čáslavové, Kláry Pinerové a Michala Louče „Českoslovenští političtí vězni. Životní příběhy“ (Praha 2009), sáhl jsem po ní s opravdovým zájmem už jen proto, že až olbřímí úkol, který vydání takové knihy představuje, a to od čistě odborné (a velmi náročné) práce až po neméně namáhavé zajištění jejího vydání, se ujali mladí badatelé (studenti a doktorandi) z univerzitních pracovišť z Prahy, Brna, Pardubic a dokonce skotského Glasgowu. Druhým důvodem byla skutečnost, že i mne se nějakým způsobem v dětství byl jen okrajově dotkly události jedné, po mém soudu z nejméněšších, kapitol novodobých českých dějin. A konečně třetím zdrojem mého zájmu byla pouhopouhá zvědavost, kterou je možno vyjádřit prostou otázkou: Jak se mladí badatelé zhostili vskutku nelehkého úkolu, jehož širší kontexty jsou pravidelně, mnohdy velmi zkresleně, probírány na stránkách všech možných masmédií. Mohu říci jen jediné, nezklamali mne! Díky jejich usilovné odborné práci se zrodila publikace, kterou byl si měl přečíst každý. Ač nemám rád výraz povinná četba, přece jen by se mi líbilo, kdyby se tato knížka stala nikoliv povinnou, ale doporučenou četbou na všech typech středních škol. Kdyby se rozšířila v co nejširším okruhu čtenářské veřejnosti. Je to kniha vysoce odborná, ale přitom velmi srozumitelná. Šokující, zraňující, a právě proto tak velmi potřebná.

Z důvodu, aby kniha vešla do povědomí akademické obce naší univerzity, požádal jsem jednoho z jejích editorů a autorů Michala Louče, studenta Katedry sociálních věd Fakulty filozofické, o krátký rozhovor.

Michale, vydali jste, naprosto bez přehánění, nesmírně zajímavou knihu vypovídající o jednom z nebolestnějších neuralgických bodů české historie 20. století. Co vás k tomu vedlo?

Zpočátku především pocit, že bývalí političtí vězni z 50. let jsou skutečně poutavé a přitom nezaslouženě opomíjené téma pro výzkum. Když jsme se před pěti lety začali zabývat osudy této skupiny pamětníků, vzájemně jsme o sobě nevěděli a ani nám nebylo známo, že by probíhal nějaký ucelený orálněhistorický výzkum zaměřený tímto směrem. Rychle se zmenšující skupina žijících pamětníků současně k využití této metody doslova vybízela. Tento základní motiv byl asi stejný jak u mě, tak u kolegů Tomáše Boušky a Kláry Pinerové, se kterými jsem spojil síly v dalším bádání a společném hledání cest pro publikaci naší práce.

Později jsme zjistili, že zájem o osudy a „paměť politických vězňů“ narůstá, příběhů je nahráváno značné množství, doposud však nešlo o ucelené akademické projekty, ale spíše projekty rázu publicistického. To v žádném případě nelze vnímat a priori negativně, protože se podařilo shromáždit cenný materiál, na druhou stranu to staví určité limity pro využití rozhovorů jako historického pramene. Příkladem může být absence širší analýzy a interpretace získaného materiálu, která by měla být hlavním výstupem orálněhistorického bádání, ale rozhovory nahrávané primárně za účelem publikace v masmédiích takovou ambici nemají a ani mít nemohou. V rámci svých omezených možností jsme se proto pokusili tuto mezeru alespoň částečně zaplnit a tento svůj projekt i nadále nepovažujeme za ukončený.

Jako mladí badatelé, nezataženi vlastní zkušeností s touto poměrně nedávnou dějinnou etapou, jste ke zvolenému tématu mohli přistupovat s jistým odstupem. Dařilo se vám to beze zbytku, nebo jste byli při

mnohdy velmi emotivních rozhovorech zasažení silou citového náboje výpovědi?

Souhlasím, že příběhy, které se v naší knize objevily, jsou často velmi emotivní, a za sebe mohu říci, že mě ta emotivnost zejména zpočátku poměrně zasáhla. Občas to jsou věci jakoby z jiného světa, i když to je právě pohled, kterého se musíme snažit vyvarovat. S názorem, že dnešní mladší generace badatelů je již nezatižená přímou zkušeností s komunismem, a tedy jaksi objektivnější než ty dřívější, jsem se setkal již vícekrát. Dovolil bych si s ním ale poněkud polemizovat. O určitém odstupu hovořit můžeme, jeho míra je ale dle mého názoru zcela individuální. Každý badatel je ovlivněn svou osobní historií, motivacemi, okolním prostředím i vztahem k objektu svého bádání, výsledná podoba rozhovoru je tak výrazně ovlivněna i jeho „osobním vkladem“. Už to, že ho zajímá určité téma, má své příčiny. Zde je hodně prostoru pro nutnou sebereflexi badatele v průběhu celého výzkumu. Sám jsem na sobě mohl pozorovat, jak se mé vidění mnohých věcí postupně mění a komplikuje. Dnes jsem v mnohých věcech zdrženlivější než dříve.

Co bylo při práci na této publikaci pro vás osobně nejtěžší?

Těžký byl už samotný první krok, tedy první cesty za pamětníky, kdy jsem byl nucen přemýšlet o svých motivacích a oprávněnosti svého výzkumu obecně. Stále si snažím připomínat, že má aktivita může být i nechtěným zásahem do života lidí, kteří o takovou pozornost nestojí. Loni jsme například s jedním pamětníkem, synem politického vězně, obešli místa spojená s osudy jeho otce. Vedle kostela, ze kterého měla vysílat jejich vysílačka, stojí statek. V něm tehdy žil další vězněný člen stejné odbojové skupiny. Můj průvodce z čisté zvědavosti u statku zazvonil a nepříjemně tak zaskočil nepřipravenou dceru tohoto odbojáře.

Obtížné též bylo vybrat z již nahraných rozhovorů jen ty nejvhodnější se doplňující s rozhovory mých kolegů. Rozhodně neplatí, že rozhovory, které jsme do našeho výběru nezahrnuli, musí být nutně

horší. Proto jsem rád, že máme k dispozici také internet jakožto publikační nástroj, kde můžeme využít mnohem více nasbíraného materiálu, včetně dokumentů a audiovizuálních ukázek.

Čeho si vy sám na knize nejvíce ceníte?

Moc si cením už toho, že se nám podařilo získat podporu pro její vydání. Když jsem nahrával první rozhovory s politickými vězni pro svou bakalářskou práci, bál jsem se právě toho, že tyto věci (mimo jiné dosti intimní povahy) skončí založeny kdesi v archivu. Za důležité považuji i to, že od narátorů, jejichž příběhy je nutné vnímat zejména jako dar, projev důvěry a trpělivosti, máme na knihu, včetně analytických kapitol, pozitivní reakce.

A konečně poslední otázka: Co vám tato práce dala? A to nejen z hlediska odborného. Obohatila nějakým způsobem i váš dosavadní život?

Ten vliv je nepochybně veliký. Projektu jsme věnovali a stále věnujeme mnoho času. Ostatně rádi bychom se tímto tématem zabývali i v budoucnu. Zcela jistě mě ovlivnilo setkání s pamětníky, mezi nimiž je řada jedinečných osobností. Cením si i spolupráce a dlouhých debat s kolegy Bouškou, Pinerovou, Kristýnou Buškovou a Petrou Čáslavovou. Byť jsme každý z jiné školy a oboru, zdá se, že jsme v mnohém našli společnou řeč.

Důležité bylo i poznání mnohosti perspektiv vidění minulosti, jichž jsou naši pamětníci nositeli. Začal jsem též vnímat pohled politických vězňů 50. let jako jeden z řady pohledů, které vedle sebe v dnešní společnosti koexistují a soupeří. Je to stále zajímavé téma. Stačí jen nahlédnout do médií a je vidět, že k různým konfliktům interpretací dochází neustále a minulost je stále živá.

Michale, děkuji vám za rozhovor a přeji všem členům badatelského týmu mnoho úspěchů v další záslužné práci.

*pro redakci univerzitního časopisu připravil
doc. PhDr. Oldřich Kašpar, CSc., Katedra sociálních věd FF*

Zatraceně málo cigaret, ale hodně poezie

Když jsem se před časem snažil na stránkách univerzitního zpravodaje postihnout alespoň některé z kulturních počínů studentů Fakulty filozofické (Kulturní aktivity studentů Fakulty filozofické, Zpravodaj UPa číslo 61/říjen 2009, s. 18), zmínil jsem se o připravované básnické sbírce studentů historicko-literárního studia. S potěšením musím konstatovat, že před nedávným časem spatřila světlo světa. Je to knížka na první pohled sličná, byť název je poněkud studentsky pesimistický („Zatraceně málo cigaret“, Brno 2009, 114 s.) a ilustrace Lukáše Bíny na obálce by se dala vyjádřit snad nejlépe latinským souslovím memento mori. Obojí však velmi vhodně koresponduje s širokospektrálním záběrem jejího obsahu.

Ještě než se dostanu k samotné poezii a doprovodným ilustracím, musím zdůraznit jednu velmi důležitou věc, tato kniha je ve všem všudy samostatným dílem skupinky literárních nadšenců a jejich přátel zaujatých, pro změnu, výtvarným uměním. Od návrhu obálky přes grafickou úpravu, ilustrace, poezii a prózu, vše vytvořeno vlastními rukama a hlavami. Jediné, na čem se podíleli autoři pouze nepřímo, byl tisk a vazba knížky, obojí však zaplatili z vlastních zdrojů. Tuto skutečnost je zapotřebí vskutku vysoce ocenit.

Autorský kolektiv je – vyjádřeno netradičním výrazem – poněkud prolínavý, neboť některé básničky a někteří básníci se současně podíleli i na výtvarné podobě dílka. Pro lepší přehled je vyjmenuji ve dvou skupinách: poetické a výtvarné, a čtenář nechť si to přebere sám. Tudiž svými poetickými či prozaickými texty do sbírky přispěli Lukáš Bína, Barbora Hakenová, Kamila Klímová, Barbora Kubátová, Jarmila Lejčková, Iveta Nováková, Štěpánka Pitterová, Martin Rej-

man, Romana Vaňková a své výtvarné vize a představy do ní projektovali Tereza Dorrerová, Petr Haken, Kamila Klímová, Tereza Rýdlová, Jiří Žídek, Lukáš Bína, Štěpánka Pitterová, Petr Wagner, Adéla Vításková.

Kdybych měl sbírku charakterizovat, obecně příliš konkrétním být nechci, a to ze dvou důvodů, jednak proto, že připojuji k této poněkud netradiční minirecenzi několik ukázek, a pak také proto, abych nevyčtěným a jen poněkud lehce naznačeným vzbudil zvědavost potencionálních čtenářů.

Jak už jsem uvedl, tematický a myšlenkový záběr sbírky je velmi široký, jeho základní tón by se však dal charakterizovat jako meditační neotřelé úvahy o smyslu života, umění, lásky, vztahu ke konkrétním místům apod. Poetický jazyk se pohybuje v několika polohách. Někdy má např. charakter jisté civilnosti, občas s jemnými náznaky vulgarity, obojí ovšem plní svůj účel a kupříkladu Lukáš Bína v básni „Co lidé je to věro“ jím dosahuje velmi impresivního účinku. S trochou nadsázky by se dalo říci, že se objevil básník stojící svým neotřelým pohledem a vztahem k rodnému městu někde mezi slezským bardem Petrem Bezručem a básníkem a písničkářem Jarkem Nohavicou. Ale hlavně je mezi nimi svůj. Podobně je tomu i v prozaických textech Ivety Novákové, tj. v poněkud drsné osobní zpovědi „Nesnesitelná lehkost pití“ a ve velice nápaditém „Ejaculatio Praecox“. V jiných případech (v básních Barbory Hakenové, Kamily Klímové, Barbory Kubátové, Jarmily Lejčkové ad.) na nás tryská gejzír vysoce poetických obrazů. Obrazy poetické jsou

vhodně doplněny výtvarným doprovodem, jenž tvoří předěly mezi jednotlivými kapitolami a velmi přesvědčivě korespondují s textem. Sbíрка „Zatraceně málo cigaret“ nabízí neobyčejně vyzrálá dílka, která čtenáře občas provokují (v tom nejlepší slova smyslu), ovšem v každém případě je nutí k zamyšlení (osobně se přiznávám, že mne některé myšlenky až bolely). Ale to je jen a jen dobře. Co po přečtení nezanechá stopu, byť bolestnou, smyslu nemá. Navíc jsou zatracené cigarety zajímavou poetickou výpovědí jedné části

mladé generace, generace, jež se narodila do doby zvrátů a přemetů, kotrmelců a bláznovství a snaží se v ní alespoň trochu vyznat a svým (poetickým způsobem) se s ní vyrovnat. A tak nakonec mi nezbyvá, než autorům popřát, aby se jim to alespoň trochu podařilo, a navíc mnoho úspěchů v dalších podobných počinech.

doc. PhDr. Oldřich Kašpar, CSc.
Katedra sociálních věd FF

UKÁZKY

Lukáš Bína

Co lídí je ti věrno

Omšelé domy, střechy, cesty,
nad hlavou ostravské nebe.
Tys nejmilejší mezi městy,
Pro život volím si tebe.

Zahraju na tvé černé,
zocelené klávesy,
(procházeje kolem bordelů)
kde konkubíny přamalo věrné
pohledem vábí skrze rudé závěsy.

Kvapný je život místních rodáků,
pod bičem trudné roboty,
v končině krátkých zobáků,
kde leckdy není na boty.

Kamila Klímová

Berušky

Na okně dvě uschlé berušky
Spí?
A za ním sněž blázne svoje sny
ať už nikdo nesní...

Jarmila Lejčková

Co podzim? Co jaro?

Dovedl jsi snílka k zející propasti
A byl jsi za to neskonale rád,
hrál sis s jeho duší, ji sunul do pasti
a z nebes tonící přšel listopad.
Hvězdy ten večer škrtily konec jara,
pochmurný v oknech bez světla,
po cestách nitra drkotala vratká kára
zlomených snů, a teď se všichni dojměte

Martin Rejman

Tajemství

V poznání je vzácná spása.
V básních to jsou názory.
V umění pak božská krása.
A v nás lidech – potvory.
Těší mě.

Kateřina Těšitelová – vicemiss v soutěži Miss aerobik ČR 2009

Již v minulých číslech jsme vám blíže přiblížili některé úspěchy našich studentů v oblasti sportu. Tentokrát bychom vás rádi seznámili s Kateřinou Těšitelovou, studentkou I. ročníku Fakulty chemicko-technologické, která se umístila na druhém místě v soutěži Miss aerobik 2009. Pro Kateřinu, která pochází z Hradce Králové, to ale nebyl první úspěch. Dále se může představit jako vítězka European Grand Prix Chorvatsko 2008, I. vicemiss aerobik junior České republiky 2007 a jako mistryně Evropy 2005 v triu s trásněmi pom-pom.

Kateřino, kdo vás přivedl k aerobiku a v kolika letech?

K aerobiku jsem se dostala již jako dítě. Asi v deseti letech jsem v televizi viděla podobnou soutěž, kde cvičila shodou náhod moje budoucí trenérka, a chtěla jsem také začít cvičit. Do 15 let jsem cvičila komerční aerobik a jezdila jsem i na nějaké soutěže. Poté se naše skupina předělala spíše na „cheerleading“, ve kterém jsme se staly v roce 2005 mistryněmi Evropy.

Co nebo kdo vás přivedl na myšlenku se do soutěže Miss aerobik přihlásit?

Přihlásila jsem se sama. Na podobné soutěže jsem jezdila už jako menší. Například jsem se účastnila soutěže Minimiss aerobik.

Jak dlouho trvala vaše příprava na soutěž a jaký byl systém postupu?

Nejdříve jsem musela projít základními koly. Zde v Pardubicích jsem se dostala do semifinále do Prahy, kde se vybíralo třináct holek postupujících dále, a po soustředění finálových deset, mezi které jsem byla vybrána. Moje celková příprava trvala asi půl roku.

Teď otázka pro ty, kteří vás neviděli v televizním přenosu. Kterými disciplínami jste musela projít a která pro vás byla nejhörší?

První disciplína byla aerobiková sestava na jednu minutu, dále šplh a promenáda v plavkách. Nejhorší pro mě byl rozhodně šplh.

Jak šla dohromady vaše příprava na soutěž se studiem?

Tak naštěstí soustředění, které jsme měly někdy i dvakrát do měsíce, bylo o víkendů a na týdenní soustředění na Kaprunu jsem byla bez problému uvolněna.

Mluvíte o soustředění. Co vše bylo náplní?

Určitě jsme se učily aerobikové choreografie, správnou chůzi, prošly jsme základy líčení a správné výživy. Ale byly jsme i v Jablonci nad Nisou, kde jsme si zkusily různé adrenalinové sporty a atrakce.

Kdo vám dělal aerobikovou choreografii na finále?

Choreografie jsme si tvořily samy. S úpravami nám pomáhal fitness instruktor Roman Odnášek.

Jaké vypadá váš trénink v současné době?

V klubu v Hradci Králové, kde působím, trénuji v pondělí děti a na své vlastní tréninky mám kvůli škole čas pouze v pátek a o víkendů.

Katko, jaké jsou vaše plány do budoucna?

Určitě dodělat školu a zároveň využít nabídky a smlouvy, kterou jsme dostaly jako finalistky v modelingové agentuře Miss aerobik.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám mnoho dalších skvělých úspěchů nejen v oblasti aerobiku.

Mgr. Lenka Doležalová
Katedra tělovýchovy a sportu UPA

Vysokoškolský MAJÁLES

Studentský MAJÁLES se koná v areálu vysokoškolských kolejí v Pardubicích – Polabinách již od roku 1979, tedy již přes 30 let. Program letošních majálesových oslav zahájilo klání o titul „Král Majáles Pardubice 2010“. Po litém boji pomocí internetového hlasování (dva navržené kandidáti získali dohromady neuvěřitelných 39 423 hlasů) zvíťazil student Fakulty elektrotechniky a informatiky Milan Ptáčník, a to s náskokem pouhých 175 hlasů. Kraloval pod jménem Ptáčí král I.

Na pátek 7. května byla v pardubickém ABC klubu připravena první část letošního Majálesu – hudební program v podobě „za-

hřívací“ Warm Up Majáles, na kterém vystoupily pardubické hudební skupiny Volant, Funktomass, Dukla Vozovna a jejich brněnský host The Hydes.

V pondělí 10. května byl slavnostně nový král Ptáčí král I. korunován na Pernštýnském náměstí, a následně mu prorektorka univerzity doc. Kraftová a náměstek primátora města Ing. Krejčíř předali vládu nad městem a univerzitou na dobu majálesových oslav. Po přednesení královského projevu a usednutí na královský trůn následoval kulturní program pro potěchu nejen krále a jeho družiny, ale i všech pardubických občanů.

Majálesové veselí vyvrcholilo ve středu 12. května velkým koncertem, tentokrát nově na louce za tělovýchovnými halami univerzity v jihovýchodním cípu univerzitního kampusu. Hlavní program začal ve 12 hodin a vystoupila v něm řada oblíbených skupin: Mig 21, Sto zvířat, Horkýže slíže, UDG, Wahnout, Love Songs Orchestra a pardubická hudební skupina Promile. V průběhu koncertu se znovu představil král se svou družinou, připraveny byly i soutěže pro návštěvníky.

Dobré počasí a skvělá nálada přály i letošnímu Majálesu.

(topo)

62. výstava v Galerii Univerzity Pardubice Studentské práce Ateliéru grafického designu Fakulty výtvarných umění VUT Brno

Z úvodního slova vedoucího Ateliéru grafického designu Fakulty výtvarných umění VUT v Brně Mgr. Václava Houfa při zahájení vernisáže výstavy prací brněnských vysokoškoláků dne 13. dubna:

„Naše fakulta byla založena roku 1998, jako samostatná fakulta VUT v Brně funguje od roku 1992. Se svými 250 studenty jsme mezi fakultami Vysokého učení technického v Brně tou nejmenší fakultou. V současné době na VUT v Brně studuje 16 000 studentů.“

Protože jsme součástí technické univerzity, máme na rozdíl od uměleckých fakult vzniklých na univerzitách humanitního zaměření jednodušší přístup k současným technologiím. Fakulta VUT je členěna na 15 ateliérů. Z nich tři ateliéry se dají označit jako ateliéry užitého

umění: grafický design, produktový design a ateliér papír a kniha. Pokud bychom chtěli definovat program našeho ateliéru, říkáme, že grafický design vnímáme jako hledání nových forem vizuální komunikace při stále se zrychlujícím vývoji technologií pro zpracování, uchování a šíření informací.

Grafický design vnímáme jako poctivé hledání původní sdělnosti jazyka převedeného do znaku a symbolů. Grafický design je zároveň

studium náročných technologií, historických exkurzů, hledání kontinuity a současného výrazu. Specifikem tohoto oboru je propojení s polygrafickým průmyslem, s reklamou a současnými médii. Naši absolventi by měli spoluvytvářet obraz současného grafického designu a ovlivňovat jeho podobu v budoucnosti. Tolik oficiální formule naplně ateliéru.

Konkrétní typy zadání lze částečně vidět na této výstavě. Při řešení jednotlivých úkolů prefe-

rujeme respektování kontextu, nadhled a humor.

Jak se nám to daří, můžete posoudit sami na této malé výstavě."

Výstava studentských prací v Galerii Univerzity Pardubice potrvá ve vestibulu Univerzitní knihovny až do 10. června.

Je otevřena tradičně od pondělí do pátku od 8 do 18 hodin, v sobotu od 8 do 12 hodin. Vstup je zdarma.

(topo)

Pozvánka na výstavu „Švýcarskem po stopách změn klimatu“

V pondělí 15. března za přítomnosti děkana Fakulty chemicko-technologické prof. Petra Lošťáka a švýcarské zplnomocněnkyně Dominique Petter byla zahájena výstava s názvem „Švýcarskem po stopách změn klimatu“.

Na deseti velkoformátových plakátech byla prezentována švýcarská řešení problémů plynoucích z klimatických změn, jako např. energeticky šetrná vozidla, udržitelné využívání lesů, energeticky úsporné budo-

vy, udržitelný cestovní ruch a další. K této části výstavy byly přidány panely dokumentující situaci v České republice tak, aby vznikl ucelený obraz současného stavu životního prostředí v obou zemích.

Záštitu nad výstavou převzali švýcarský velvyslanec v České republice, Ministerstvo životního prostředí ČR a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

V rámci doprovodného programu vernisáže se uskutečnila přednáška senátora a ředitele Centra pro otázky životního prostředí

Univerzity Karlovy prof. RNDr. Bedřicha Moldana, CSc. na téma „Změna klimatu v obraze Kodaňské konference“.

Výstava byla určena široké veřejnosti, především však mladé generaci. Proto nás těší, že výstavu kromě studentů naší univerzity navštívili také např. žáci ZŠ Polabiny I a studenti Střední průmyslové školy chemické v Pardubicích.

Ing. Iva Ulbrichová, CSc.
asistentka proděkanů FChT

Kurz záchranářů ve Velké Úpě

Katedra tělovýchovy a sportu (KTS) pořádala v letním semestru 2010 kurz lyžování, který se konal jako v loňském roce ve Velké Úpě na chatě „Bouda U Lišky“. Kurz byl organizován jako součást praxe studijního oboru Zdravotnický záchranář a jeho náplní byl přesun na běžecích lyžích na delší vzdálenosti v nepříznivých podmínkách, orientace v zimní přírodě, způsoby transportu raněné, eventuálně vysílené osoby, záchranná letecká služba, spojovací technika v horském terénu, práce Horské služby apod. Kurz se uskutečnil v termínu 21. od 26. února a plánovaná náplň se podařila téměř beze zbytku splnit. Zúčastnilo se jej 40 studentů a studentek Fakulty zdravotnických studií.

Ubytování bylo zajištěno ve dvou chatách, z nichž na jedné byla zajištěna strava a probíhaly zde přednášky a teoretická výuka. Počasí vyšlo výborně, byl dostatek sněhu a studenti tak trávili dopolední i odpolední program na běžecích tratích v plném rozsahu. První dva dny byly věnovány základ-

ním běžecím technikám na lyžích a rozbořům s pomocí audiovizuální techniky. Třetí den proběhla teoretická přednáška Horské služby a praktická ukázka ošetřovatelské techniky v terénu, kdy si studenti mohli sami vyzkoušet stabilizaci zraněného přímo na svahu. Veškerá příprava byla cíleně zaměřena na celodenní túru, která následovala po třetím odpočinkovém dni. Trasa byla naplánována v rozsahu asi 25 km a studenti si mohli na vlastní kůži vyzkoušet, jak chutná výstup na vrcholy našeho nejvyššího pohorí, jak se chovat při hřebenové túře v mlze, kde je orientace možná jenom podle tyčí, nebo pohyb v bezmála dvoumetrových závějích sněhu v nadmořské výšce cca tisíc tři sta metrů nad mořem. Studenti byli rozděleni do skupin a museli absolvovat trasu podle daných záchytných bodů a mapy. Každý student měl možnost využít informace získané na praktické i teoretické přednášce Horské služby a dalších nabytých vědomostí, jako například mazání lyží a pohyb

praktická ukázka práce Horské služby

na horách v nepříznivých podmínkách. Všichni zúčastnění splnili tento úkol bez jediné chyby a bez větších problémů. Na závěr byly znalosti studentů ověřeny v teoretickém testu.

Celý kurz provázela pohodová, ale zároveň pracovní a studijní atmosféra a myslím, že studenti byli obohaceni teoretickými i praktickými zkušenostmi. Závěrem bych chtěl poděkovat asistentům KTS Mgr. Mlatečkoví, Mgr. Filipovi a Mgr. Doležalové za vzornou a příkladnou práci.

Mgr. Tomáš Macas
vedoucí kurzu a vedoucí
Katedry tělovýchovy a sportu UPa

Lyžařský výlet za krásami rakouských hor

Katedra tělovýchovy a sportu ve spolupráci s Univerzitou Hradec Králové a CK Active Guide organizuje každoročně pro milovníky sněhu, horského prostředí a zimních sportů lyžařský sportovní pobyt v rakouských lyžařských střediscích a ani letos tomu nebylo jinak. Vzhledem k omezené kapacitě byl tradičně velký boj o volná místa. Nakonec se do východního Tyrolska, do pohorí Vysoké Tauery, které leží v blízkosti italských hranic a Grossglockneru, nejvyšší hory Rakouska, podívalo téměř padesát zájemců o zimní aktivity. Účastníci měli zajištěný pětidenní skipas, který platil v celé oblasti, proto lyžaři a snowboardisté mohli využít zimních středisek Zettlersfeld, Hochstein, Matri, Kals, St. Jakob, Sillian a Molltaler Gletscher. Všechna tato střediska nabídla mnoho sjezdovek různé obtížnosti, a tak si na své přišli jak lyžaři, kteří milují rychlost a prudké svahy, tak i rekreační návštěvníci hor. Studenti a zaměstnanci byli ubytováni ve vesnici Iselsberg v blízkosti Lienze v příjem-

ném hotelu Iselsbergerhof, kam se vždy vraceli autobusem z výše uvedených středisek. V hotelu bylo možnost ochutnat tamní speciality, protože celý zájezd byl s polopenzí. Z počátku týdne bylo počasí slunečné, a tak dopřávalo úžasný výhled na třpytivé bílé vrcholky, hřebeny a skalní štíty rakouských Alp. Zejména z vyhříváné sedačkové lanovky se tento pohled nádherně vstřebával do posledního doušku. Postupně se nebe více a více zahalovalo mraky a poslední den byl pouze pro odvážné a zanícené lyžaře a snowboardisty, kterým nevadila hustá mlha, sněžení a vítr. Poté už všechny čekala náročná cesta autobusem zpět, kterou lehce prodloužily špatné podmínky na dálnicích a silnicích, způsobené sněhovou kalamitou. Věříme, že si všichni zúčastnění užili lyžování na perfektních svazích, pokochali se krásami zimních hor a načerpali síly do letního semestru.

Mgr. Lenka Doležalová
Katedra tělovýchovy a sportu UPa

Volejbalový boj mezi zaměstnanci naší univerzity

Katedra tělovýchovy a sportu (KTS) pořádá turnaje nejen pro studenty, ale i pro zaměstnance. Jednou z takovýchto akcí je již tradiční turnaj ve volejbale, který letos připadl na 10. února. Do soutěže se přihlásilo 7 družstev a na třech hřištích se vystřídalo 65 volejbalistů

a volejbalistek. Toto číslo napovídá o tom, že sport na naší univerzitě má silnou základnu nejen v řadách studentů. Jak udávala pravidla, družstva musela být smíšená, 4 muži, 2 ženy. Vzhledem k počtu přihlášených družstev, v tomto případě „nešťastnému“ číslu 7, se tur-

naj sehrál systémem „každý s každým“ na dva hrané sety do 25 bodů. Proto si tento prestižní boj o nejlepší volejbalové družstvo z řad zaměstnanců vyžádal mnoho fyzické, ale i psychické námahy. Je ovšem nutno uznat, že družstva rozhodně nepodcenila přípravu, protože boj o cenná místa „na bedně“ byl velice vyrovnaný. Ani novinka letošního ročníku, rozhodnutí o zákazu účasti doktorandů v týmu, neubrala turnaji na vysoké úrovni. Do samotného závěru turnaje nebylo zcela jisté konečné pořadí, ale průběžné výsledky napovídaly, že o první místo bojují Fakulta chemicko-technologická (FChT) a Fakulta elektrotechniky a informatiky (FEI). Celá akce měla příjemnou, zdravě bojovnou atmosféru, kterou podpořilo skvělé publikum. Po téměř šesti hodinách hry ubývalo sil, diváků a nakonec i samotných hráčů, ale to na dobré náladě rozhodně nebylo znát. A kdo se tedy nakonec umístil na předních místech? Na třetím místě skončilo družstvo KTS, druzí se umístili volejbalisté z FEI a pro zlato si opět, jako téměř ve všech minulých ročnících, došel tým z FChT. Akce je samozřejmě zahrnuta do Standarty rektora, to znamená, že družstvo FChT si připsalo 10 bodů, FEI 8 bodů a za třetí místo KTS přenechala 6 bodů družstvu Fakulty ekonomicko-správní (FES), které skončilo na pátém místě, v závěsu za rovněž nebudujícími rektorátem.

Za pořadatele bychom chtěli všem poděkovat, a to nejen za výborné výkony, ale i korektnost, fair-play a přístup k celému turnaji. Bla-

vítězný tým FChT

hopřejeme vítěznému FChT a musíme s úctou konstatovat, že si vítězství toto družstvo zasloužilo ze všech nejvíce. Ostatní družstva hrála také výborně a v dalších ročnících nebudou mít „chemici“ předem nic jistého a budou muset opět bojovat naplno.

*Mgr. Lenka Doležalová a Mgr. Petr Filip
Katedra tělovýchovy a sportu UPa*

Jaro jsme přivítali víkendem s aerobikem

společné foto účastníků

Tak jako každý podzim, tak i každé jaro pořádají asistentky z Katedry tělovýchovy a sportu UPa akci s názvem „Víkend s aerobikem“, který již vypovídá o tom, že studentky si mohou přijít zacvičit nejen ve všední den, ale i v sobotu, kdy je pro ně vždy připraven bohatý sportovní program. Tentokrát tato akce proběhla těsně před prvním jarním dnem, 19. a 20. března, a i přesto, že v sobotu opravdu po dlouhé zimě přišlo očekávané jaro a počasí spíše svádělo k výletu do přírody, dorazilo do tě-

locvičny UPa téměř padesát studentek. Víkend s aerobikem ovšem začal už v pátek v podvečer, kdy program odstartovala svoji hodinou Kateřina Těšitelová (Fakulta chemicko-technologická – FChT), která je výborná cvičitelka, což potvrzuje její účast ve finále Miss aerobik 2009, kde se umístila na skvělém druhém místě. Kdo chtěl v sobotu stihnout hned první hodinu, musel si přivstat, protože lekce double aerobiku začínala již v devět hodin. Iva a Edita Chalupníčkovy svojí energií, tempem a nábojem

všechny účastnice probraly a skvěle naladily do dalších dvou hodin, které měla v režii Bc. Renáta Petráňková (FChT). Děvčata si vyzkoušela nejdříve hodinu kick-box aerobiku a hned poté Renáta roztančila celou tělocvičnu lekcí zumbly, která je propojením latinskoamerických tanců s fitness a je velkým hitem. Po doplnění energie lehkým obědem pokračovala Ing. Šárka Botková (FChT) kombinací posilovacích a protahovacích prvků, lekcí chi-toningu. Poslední hodinu připravili pro děvčata asistenti katedry tělovýchovy a sportu. V kruhovém tréninku, který byl zaměřen především na rozvoj síly, se studentky vystřídaly po skupinách na šesti stanovištích. Vyzkoušely si posilování na stepech, bosu, gymballech, slidech a také část hodiny indoor cyclingu. Aerobikový víkend byl zakončen tradičně v Plaveckém areálu Pardubice aqua – aerobikem.

Děvčata odcházela unavená, ale určitě s hřejivým pocitem, jak aktivně strávila část víkendu. Závěrem bychom chtěli poděkovat všem lektorkám a asistentům KTS za výborně připravené lekce.

*Mgr. Lenka Doležalová
Katedra tělovýchovy a sportu UPa*

Kvalifikační turnaj ve volejbale na Akademické hry ČR

Ve dnech 16. a 17. března naše univerzita pořádala dva volejbalové turnaje, ve kterých se bojovalo o postup na Akademické mistrov-

ství České republiky. První den hrála o postup družstva žen za účasti Technické univerzity v Liberci, Univerzity Hradce Králové,

Fakulty farmaceutické UK v Hradci Králové, Vysoké školy ekonomické, Západočeské univerzity v Plzni a domácí Univerzity Pardubice. Zúčastněná družstva byla losem rozdělena do dvou skupin po třech. Dále hrál první s druhým jednotlivých skupin o finálovou účast, třetí družstva z jednotlivých skupin hrála zápas o umístění. Do finále se probíjela, po volejbalově velmi atraktivních výměnách družstva Liberce a Plzně, kde nakonec Plzeň podlehla mírně favorizovanému Liberci. Naše hráčky nakonec dosáhly na čtvrté místo po derby s Hradcem Králové. Druhý den se odehrávala klání mužů. Do soutěže se zapojily týmy z Ústí nad Labem jako loňský vítěz, Liberec, Farmacie Hradec Králové, Plzeň a domácí Pardubice. Pětičlenná skupina, ve které se hrálo systémem „každý s každým“, slibovala stejně divácky zajímavá a napínavá volejbalová klání jako

předchozí den zápasy žen. To se také naplnilo a až do posledního zápasu nebylo jasné, které ze zúčastněných mužstev postoupí. Ve finálové hře byl jak Liberec, tak kvalitně obsazené Ústí. V konečném zúčtování skončila Plzeň třetí, Ústí nad Labem na druhém a Liberec na prvním místě. Naši hráči obsadili, stejně jako ženy ve dnu předěšlém, čtvrté místo. Liberec tedy vybojoval maximum v podobě dvou postupujících družstev a ženy z Plzně jako druhé družstvo nejpočetnější kvalifikační skupiny si na Akademických hrách ČR 2010 zahrájí také. Oba turnaje měly hladký průběh a jsme velmi rádi, že naše prostory podobné akce umožňují, a těšíme se na další kvalifikační boje, tentokrát v basketbalu a florbalu.

Mgr. Lukáš Kubeček
Katedra tělovýchovy a sportu UPa

Začátek semestru v duchu badmintonu

Sportovní utkání v rámci celouniverzitní soutěže o Standartu rektora na sebe v letním semestru nenechala dlouho čekat. Hned dvě první pondělí v novém semestru, 1. a 8. března, se v tělocvičně UPa sehrály dvě badmintonové soutěže. Do prvního turnaje smíšených dvojic nastoupilo 23 párů a hrálo se podle švýcarského systému. O týden později do mužských a ženských čtyřher zapojilo neuvěřitelných 64 hráčů. Celkem 12 dvojic se přihlásilo do kategorie žen a 20 do kategorie mužů. Toto číslo napovídá o velké popularitě tohoto sportu. Už první turnaj byl časově poměrně náročný a poslední zápasy končily po deváté hodině večerní. Druhý turnaj, který byl obsazen daleko početněji, se protáhl až do hodiny desáté. Ale ani tento pozdní večerní čas nebral zápasům na kvalitě a bojovnosti. Vzhledem k zvolenému systému turnajů nebylo až do posledních minut zcela jasné, kdo obsadí přední místa. Smíšená čtyřhra nakonec dopadla takto: 3. místo – Kuličková z Fakulty chemicko-technologické (FChT) – Ujec z Fakulty ekonomicko-správní (FES), 2. místo – Buráňová z rektorátu univerzity (R) – Švec z rek-

torátu (R), 1. místo – Vejrostková z Fakulty zdravotnických studií (FZS) – Kofroň z Fakulty elektrotechniky a informatiky (FEI). V mužské čtyřhře to byl opravdu vyrovnaný boj a o druhém a třetím místě rozhodlo až pomocné dopočítávání. Nakonec na 3. místě skončil Pachmaň (FChT) – Filip (R), na 2. místě Míča (FEI) – Čapský (FEI) a na 1. místo vystoupila bez ztráty jediného zápasu dvojice Kofroň (FEI) – Hrdlička (FEI). V ženské čtyřhře byl průběh podobný. O druhé místo musely hrát dvojice Hronová (FChT) – Antošová (R) a Seidlová (R) – Doležalová (R) rozhodující set, skončil ve prospěch druhé dvojice. Na prvním místě se v ženské čtyřhře, stejně jako u mužů bez ztráty bodu, umístila dvojice Buráňová (R) – Jakubšová (R). Do Standarty rektora se turnaje sčítaly a bodovaly pouze první dva týmy za fakultu. V případě, že hráči nebyli ze stejné fakulty, body byly rozděleny rovným dílem. Konečné výsledky dopadly takto: FEI – 5 bodů, FChT – 4 body, FES – 3 body.

Mgr. Lenka Doležalová
Katedra tělovýchovy a sportu UPa

Cena Univerzity Pardubice na pardubickém dostihovém závodišti

Každoročně, v měsíci květnu, se koná Britský den na Dostihovém závodišti v Pardubicích, ve kterém má již tradičně své místo i Cena Univerzity Pardubice.

Nejdůležitějším závodem sportovního, ale také společensky významného odpoledne v sobotu 22. května byla i letos 1. kvalifikace na Velkou pardubickou České pojišťovny – Velká cena města Pardubic, XVIII. ročník steeplechase cross country na 5 800 metrů.

V sobotním dostihovém odpoledni se běžela samozřejmě i Cena Univerzity Pardubice – dostih III. kategorie na 3 900 metrů.

Vítězem dostihu se stal kůň KAMA v sedle s šokejem Janem Faltejškem. Cenu vítěznému koni i jeho týmu – jezdcí, trenérovi a majiteli – předal rektor univerzity prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc.

V loži na tribuně D přivítal rektor řadu vzácných hostů z řady českých vysokých škol, kteří si spolu s dalšími členy vedení univerzity a fakult a s jejich partnerkami příjemně užili dostihové odpoledne.

(topo)

Dominik Duka – 36. arcibiskup pražský a primas český

V sobotu 10. dubna 2010 se spolu s dalšími vzácnými hosty zúčastnil rektor Univerzity Pardubice prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc. slavnostní mše v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze, při níž proběhla intronizace, ceremonie, při níž byl slavnostně uveden do svého úřadu 36. arcibiskup pražský, primas český a metropolita českých zemí Jeho Excellence Mons. ThLic. Dominika Duka OP.

V době největšího křesťanského svátku přinášejícího naději, týden po Velikonocích v době velikonočního oktávu, se ujal úřadu při slavnostní mši doprovázené hudbou Petra Ebena a zpěvy pražského a královéhradeckého katedrálního sboru a chlapeckého sboru Boni Pueri. Po přečtení Apoštolského listu – papežské buly, kterou byl jmenován dne 13. února 2010 Svatým otcem papežem Benediktem XVI. arcibiskupem pražským a který v jazyce latinském přečetl apoštolský nuncius v České republice Mons. Diego Causero, emeritní arcibiskup a apoštolský administrátor Arcidiecéze pražské Miloslav kardinál Vlk předal po 19 letech Dominiku Dukovi pastýřskou hůl jako symbol arcibiskupského úřadu, a poté usedl Dominik Duka na Svatovojtěšský stolec.

V duchu poselství sv. Vojtěcha, druhého pražského biskupa, prvního české krve, který pochází z kraje (Libice nad Cidlinou) a jehož ostatek – lebka byla při mši slavnostně umístěna na oltáři chrámu sv. Víta, Václava a Vojtěcha, a prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic stanul Dominik Jaroslav Duka po 12 letech v úřadu 24. sídelního biskupa královéhradeckého v čele římsko-katolické církve České republiky.

Tři vybrané myšlenky z prvního kázání nového arcibiskupa pražského: „...hodnota člověka není dána úřadem, který zastává, ale tím, jak se chová...“

„...co chceš, aby lidé činili tobě, dělej ty jim...“

„...s přáním, aby společnost byla společností šťastnou, zdravou a více odpovědnou.“

Je nám nesmírnou ctí, že jsme měli možnost Mons. Dominika Duku vítat na Univerzitě Pardubice během jeho služby v Královéhradecké diecézi hned několikrát:

1/ v roce 2000 při slavnostním vyvrcholení oslav 50 let existence vysokého školství ve městě Pardubicích – 27. září 2000 požehnal Dominik Duka sadě nových insignií univerzity a jejích fakult, které vzešly z dílny akademického sochaře Jindřicha Plotiči; (obr. 1)

2/ při zasedáních Vědecké rady Univerzity Pardubice v období let 2003 – 2006, jejíž byl členem za rektorátu prof. Miroslava Ludwiga, tehdejšího i dnešního rektora Univerzity Pardubice – při posledním zasedání vědecké rady v tříletém funkčním období v lednu 2006 udělil rektor univerzity Dominiku Dukovi Pamětní medaili Univerzity Pardubice; (obr. 2)

3/ při slavnostním odhalení monumentálního bronzového reliéfu Arnošta z Pardubic dne 23. září 2004. Umělecké dílo akademického sochaře Zdeňka Kolářského ozdobilo vchod do největší univerzitní posluchárny – univerzitní auly, která byla ten den přejmenována po velké osobnosti českých dějin – po prvním pražském arcibiskupovi a kancléři pražského vysokého učení, po Arnoštovi z Pardubic. Při této univerzitní slavnosti se před reliéfem a Aulou Arnošta z Pardubic potkali Miloslav kardinál Vlk, tehdejší arcibiskup pražský, a Dominik Duka, tehdejší biskup královéhradecký, kteří společně s tehdejšími i dnešními rektory Univerzity Pardubice prof. Miroslavem Ludwigem a s tehdejším hejtnanem Pardubického kraje Ing. Romanem Línkem reliéf Arnošta z Pardubic slavnostně odhalovali; (obr. 3)

4/ při dalším slavnostním akademickém okamžiku – při slavnostní inauguraci nového rektora Univerzity Pardubice prof. Ing. Miroslava Ludwiga, CSc. dne 15. února 2010, zastoupil – z již známých důvodů čerstvého jmenování pražským arcibiskupem – monsignora Dominika Duka mezi vzácnými hosty na univerzitní slavnosti pomocný biskup královéhradecký Mons. Josef Kajnek. (obr. 4)

Ing. Valerie Wágnerová, kancléřka univerzity

Nový pražský arcibiskup a naše univerzita

V polovině letošního února žily české sdělovací prostředky především zpravodajstvím z dějiště zimních olympijských her v kanadském Vancouveru. Koho by potom za stupňujícího se sportovního fandění zajímalo, že se pražský arcibiskup Miloslav Vlk vydal do dalekého Thajska na mezinárodní setkání katolických hodnostářů. Novináři zpozorněli, teprve když do Prahy ve stejné době z pamětihodného Vatikánu zamířil význačný prelát Diego Causero. Právě za ním se až v jakémsi utajení vydal v pátek 12. února ze svého sídelního města monsignor Dominik Duka, z milosti Boží a Apoštolského stolce 24. biskup královéhradecký. V jedné z nejhezčích budov Hradčanského náměstí se od něho dozvěděl, že má z rozhodnutí papeže Benedikta XVI. usednout na Svatovojtěšský stolec. Ještě téhož dne přijal vatikánského velvyslance na jeho žádost v reprezentačních prostorách Pražského hradu prezident republiky Václav Klaus. Setkali se tak muži, z nichž jeden je svými rodinnými tradicemi duchovně spřízněn s řadovými členy Československé církve husitské, a druhý se už svým oděvem hlásí ke špičce římsko-katolické církve. Když se rozcházel, bylo oběma jasné, že coby svému nástupci bude sedmasedmdesátiletý Miloslav Vlk ze vzdáleného Bangkoku blahopřát šestašedesátiletému Dominiku Dukovi.

Ten po oficiálním oznámení svého vzestupu na žebříčku církevních hodností neváhal v tiskovém prohlášení zdůraznit „Jsem Hradečák“. Navíc si postesknul, jak mu budou chybět tamní univerzity. S ohledem na hluboké rivalství obou východočeských metropolí to může Pardubákům i naši akademické obci znít až nepřejícně. Dominik Duka byl ovšem vždy zkušeným diplomatem. Dobře věděl, že existuje nejen město na soutoku Labe s Orlicí, ale rovněž v místech, kde se do nejdleší české řeky vlévá Chrudimka. Neváhal se proto před deseti lety ve středu 27. září 2000 vydat ze svého oblíbeného Hradce Králové do Pardubic s cílem zavítat do tehdy ještě novotou zářící vysokoškolské auly. Nejel si ji snad jen tak zbůhdarma prohlédnout. Naopak měl výsostné poslání. Představitelé místní univerzity ho totiž požádali, aby požehnal jejím právě zhotoveným insigniím i jednotlivých fakult.

(obr. 1) Za přítomnosti tehdejšího předsedy Poslanecké sněmovny Václava Klause, francouzské atašé pro vědu a technologie Madame Sotteau i dalších významných hostů se svého úkolu zhostil bez rozpaků. Za jejich tiché pozornosti pokropil díla akademického sochaře Jindřicha Plotici svěcenou vodou a pronesl patřičné formulace. Když se potom účastníci slavnostního obřadu loučili, nikdo z nich netušil, že mezi nimi z auly vychází i budoucí pražský arcibiskup. Nejednalo se však o poslední oficiální pobyt Dominika Duky v našich univerzitních prostorách.

Co ho k němu přivádělo? Především v letech 2003 až 2006 byl jedním z členů dvaatřicetileté vědecké rady naší univerzity. Měl tím možnost pravidelně se seznamovat s jejím každodenním chodem, ale též s dlouhodobými záměry. Navíc tlumočením vlastních názorů a hlasováním o projednávaných bodech dění u nás významně spolupřispíval. Přitom zejména adeпти profesorského řízení s napětím čekali, zda je v jejich úsilí podpoří, nebo jeho hlas nezískají. Svého členství si také upřímně vážil. Právě to bezprostředně po letošní inauguraci nového rektora zdůrazňoval jeho nástupce v řízení královéhradecké diecéze pomocný biskup Josef Kajnek, když na následném rautu hovořil s některými účastníky slavnostního obřadu.

Po druhé dubnové sobotě letošního roku však již asi vzpomínky na úzké vazby na pardubickou univerzitu budou v myslí Dominika Duky zatlačovat jiné události. Právě onoho dne se totiž ve staroslavném svatovítském chrámu stal primasem českým a převzal od

kardinála Vlka berlu pražského arcibiskupa. Nebylo to jistě poslední, ale ani první setkání tváří v tvář tak významných církevních hodnostářů. Chvilky historické i méně dějinytvořivé prožili již společně mnohokrát. Může nás těšit, že se dokonce spolu sešli právě i v prostorách naší univerzity.

(obr. 2) Stalo se tak v podvečer 23. září před šesti lety v roce 2004. Již se začalo šerit, když v onen čtvrtek dokonce v naší aule pozvedli číše červeného vína, aby tím zvýraznili význam jejího přejmenování na Aulu Arnošta z Pardubic. Upřímně také ocenili umělecké dílo a bezchybný latinský text na právě odhaleném bronzovém reliéfu muže, který svým jménem trvale uvádí v širší známost naše město.

AULA ARNESTI DE PARDUBIC
PRIMI ARCHIEPISCOPI PRAGENSIS
CANCELLARII UNIVERSITATIS CAROLINAE PRAGENSIS
CONSULTORIS, LEGATI ET AMICI REGIS IMPERATORISQUE
CAROLI IV.
1297 – 1364

Aula Arnošta z Pardubic, prvního pražského arcibiskupa, kancléře Univerzity Karlovy v Praze, rádce, diplomata a přítele krále a císaře Karla IV. Možná nastanou na naší univerzitě ještě další chvíle, které bude budoucnost kromě jiných osobností spojovat právě i s nynějším metropolitou českých zemí. Můžeme k tomu přispět hlavně tím, že ji budeme rozvíjet způsobem, aby si považoval za poctu přijmout pozvání k její návštěvě.

PhDr. Miloš Charbuský, CSC.
Ústav veřejné správy a práva FES

obsah

univerzita

- Zažij si na vlastní kůži – jak se žije osobám s postižením v univerzitním kampusu 1

- Představení prorektorů univerzity 2
- Čeho jsme dosáhli v uplynulém období? 3
- Jak vidí doktorské studium naši studenti a absolventi? 7
- „ERASMUS DAY 2010” – Veletř studia v zahraničí 11

- Přihlášky ke studiu v akademickém roce 2010/2011 12

fakulty a ústav

- Fakulta restaurování spolupracuje na památkové obnově vily Tugendhat v Brně 12
- 90 let výuky chemie a technologie výbušnin v Čechách 13
- O veletř práce byl velký zájem 16

- Adobe Flash Platform, Flex 4 a Air 16
- Prof. Vopěnka přednášel na univerzitě 17
- Jana Hybášková diskutovala se studenty 17
- Odborníci přednášeli o současné ekonomice 18
- Studenti a pracovníci Fakulty ekonomicko-správní hodnotili v soutěži „Zlatý erb” 18
- Diskuse o česko-německém sousedství 19

- Figurama 10. ročník 19
- Dopravní fakulta Jana Pernera se úspěšně prezentovala na veletřu „FOR LOGISTIC” 20
- Přednáškový cyklus v rámci projektu TEAM CMV 21

konference, semináře

- Konference „Travel & Internet” 22
- 5. mezinárodní vědecká konference Teorie a praxe v dopravě 22
- 7. studentská vědecká konference Fakulty zdravotnických studií 23

informační centrum

- Vzdálený přístup ke službám vnitřní sítě univerzity 24

studenti

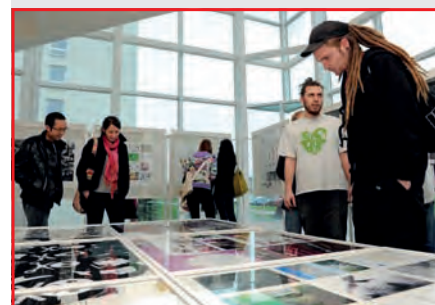
- Jak je důležité mít Buddyho 24
- Rozhovor s Michalem Loučem – jedním z autorů a editorů publikace „Českoslovenští političtí vězni. Životní příběhy” 26
- Ztraceně málo cigaret, ale hodně poezie 27
- Kateřina Těšitelová – vicemiss v soutěži Miss aerobik ČR 2009 28

Vysokoškolský MAJÁLES 29

kultura

- 62. výstava v Galerii Univerzity Pardubice Studentské práce Ateliéru grafického designu Fakulty výtvarných umění VUT Brno 29

- Pozvánka na výstavu „Švýcarskem po stopách změn klimatu” 30

sport

- Kurz záchranářů ve Velké Úpě 31
- Lyžařský výlet za krásami rakouských hor 31
- Volejbalový boj mezi zaměstnanci naší univerzity 31
- Jaro jsme přivítali víkendem s aerobikem 32
- Kvalifikační turnaj ve volejbale na Akademické hry ČR 32
- Začátek semestru v duchu badmintonu 33
- Cena Univerzity Pardubice na pardubickém dostihovém závodišti 33

osobnost

- Dominik Duka – 36. arcibiskup pražský a primas český 34

univerzitní fejeton

- Nový pražský arcibiskup a naše univerzita 35

Vydává Univerzita Pardubice jako svou nepravidelnou účelovou publikaci. Adresa redakce: Univerzita Pardubice, Rektorát, Studentská 95, 532 10 Pardubice 2, telefon: 466 036 555, fax: 466 036 361, e-mail: promotion@upce.cz.

Zpravodaj UPa je zveřejněn též na webové stránce univerzity na adrese: <http://www.uni-pardubice.cz>. Šéfredaktor: Ing. Valerie Wágnerová. Redakční okruh: doc. Dr. Ing. Libor Beneš, Ing. Ivo Holava, PhDr. Miloš Charbuský, CSc., doc. PhDr. Tomáš Jiránek, Ph.D., doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc., doc. Ing. Tatiana Molková, Ph.D., Tomáš Pospíchal, Ing. Iva Ulbrichová, CSc., Ivana Veselá. Fotodokumentace: Univerzitní konferenční centrum – Adrian Zeiner, Lukáš Báčor a archiv pořadatelů akcí. Grafická úprava a sazba: Informační centrum – Ing. Alena Komárková. Tisk: Tiskařské středisko Univerzity Pardubice – červen 2010 – náklad 1 600 ks